

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR , SENAT

L E G E

**privind ratificarea Convenției Europene pentru
protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte
scopuri științifice, adoptată la Strasbourg, la 18 martie 1986,
și a Protocolului de amendare a Convenției Europene pentru
protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte
scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnate
de România la 15 februarie 2006**

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art.1.- Se ratifică Convenția Europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, intrată în vigoare la 1 ianuarie 1991 și semnată de România la 15 februarie 2006.

Art.2.- Se ratifică Protocolul de amendare a Convenției Europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnat de România la 15 februarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR**

Bogdan Olteanu

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

**București, 12 iulie 2006
Nr. 305**

**Convenția Europeană pentru Protecția Animalelor Vertebrate
Utilizate în Experimente și alte Scopuri Științifice
Strasbourg, 18.III.1986**

Preambul

Reamintind că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai bună unitate între membrii săi și că statele membre ale Consiliului Europei, care au semnat această Convenție dorește să coopereze cu celelalte state în ceea ce privește protecția animalelor vii utilizate în experimente sau în alte scopuri științifice;

Recunoscând că omul are obligația morală de a respecta toate animalele și de a lua în considerație capacitatea acestora de suferință și memoria lor;

Acceptând în egală măsură că omul are nevoie, în căutările sale pentru dobândirea de cunoștințe în domeniul sănătății și siguranței, să folosească animale, în cazul în care acest lucru se face în condiții rezonabile, având ca rezultat o extindere a cunoștințelor sau orice alte beneficii pentru om sau animale, chiar în condițiile în care omul folosește aceste animale pentru hrană, îmbrăcăminte și ca animale de povară;

Încercând să limiteze folosirea animalelor în scopuri experimentale sau alte scopuri științifice, să caute înlocuirea acestor utilizări practice cu măsuri alternative și să încurajeze folosirea acestor măsuri alternative;

Dorind să adopte prevederi comune în scopul de a proteja animalele folosite în astfel de proceduri care pot cauza durere, suferință, disconfort sau răni de durată și de a asigura, acolo unde acestea sunt inevitabile, o reducere la minimum;

Au convenit următoarele:

Partea I - Principii generale

Articolul 1

1. Această Convenție se aplică oricăror animale folosite sau care se intenționează a fi folosite în orice procedură experimentală științifică, acolo unde acea procedură poate cauza durere, suferință, disconfort sau răni de durată.
2. În textul acestei Convenții :
 - a. „animal”, dacă nu poate fi altfel calificat, reprezintă orice vertebrat viu, excluzând omul, inclusiv formele larvare sau formele reproducătoare care pot trăi liber, dar excluzând din această categorie alte forme fetale sau embrionare;
 - b. „intenționat a fi folosit” înseamnă crescut sau păstrat în scopul de a fi vândut, înstrăinat sau folosit în orice proceduri experimentale sau științifice;
 - c. „procedură” reprezintă orice folosire în scopuri experimentale sau științifice a unui animal, care îi poate cauza durere, suferință, disconfort sau răni de durată, inclusiv orice desfășurare a unei acțiuni care intenționează sau este susceptibil să aibă rezultate în nașterea unui animal în oricare asemenea condiții, dar excluzând cele mai puțin dureroase metode acceptate în practica modernă (acestea fiind metodele „umane”) de omorâre sau marcarea a unui animal.
O procedură începe atunci când un animal este mai întâi pregătit pentru utilizarea lui și se încheie când nu se mai efectuează observații ulterioare (în scopul efectuării acelei proceduri); eliminarea durerii, suferinței, disconfortului sau rănilor de durată prin folosirea cu succes a anesteziei sau analgeziei sau a altor metode care nu plasează animalul folosit în afara scopului acestei definiții;
 - d. „persoană competentă” este orice persoană care este considerată de o Parte semnatară a Convenției a fi competentă pe teritoriul său pentru a desfășura funcția descrisă în această Convenție;

- e. „autoritatea responsabilă” reprezintă, pe teritoriul unei Părți, orice autoritate, organism sau persoană desemnată pentru scopurile prezentei Convenții;
- f. „amplasament” reprezintă orice facilitate mobilă sau fixă, orice clădire, grup de clădiri sau orice alte incinte, inclusiv locurile care nu sunt în întregime împrejmuite sau acoperite;
- g. „amplasament pentru reproducere” reprezintă orice amplasament unde animalele sunt reproduse în scopul de a fi folosite în diferite proceduri;
- h. „amplasament de stocare” reprezintă orice amplasament, altul decât cel de reproducere, în care animalele sunt stocate în scopul de a fi folosite în diverse proceduri;
- i. „amplasament de folosință” reprezintă orice amplasament unde animalele sunt folosite în proceduri;
- j. „metodă umană de sacrificare” reprezintă sacrificarea unui animal cu un minim de suferință fizică și mentală, corespunzătoare speciei.

Articolul 2

O procedură poate fi realizată în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

- a.
 - i. evitarea sau prevenirea bolilor, îmbolnăvirilor sau altor anomalii, sau a efectelor lor, la om, animale vertebrate sau nevertebrate și plante, inclusiv producerea unor medicamente de calitate, eficiente și testate în condiții de siguranță sau a altor substanțe sau produse;
 - ii. diagnosticul sau tratamentul bolilor, îmbolnăvirilor sau a altor anomalii sau a efectelor acestora la om, animale vertebrate și nevertebrate sau plante;
- b. detectarea, evaluarea, reglarea sau modificarea condițiilor fiziologice la om, animale vertebrate și nevertebrate sau plante;
- c. protecția mediului;
- d. cercetarea științifică;
- e. educația și instruirea;
- f. anchetele medico-legale.

Articolul 3

Fiecare Parte încearcă să urmeze toți pașii necesari pentru punerea în aplicare a prevederilor Convenției și să se asigure de existența unui sistem efectiv de control și supraveghere, cât mai rapid cu putință și în toate situațiile, într-o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții.

Articolul 4

Nici o prevedere a Convenției nu afectează libertatea Părților de a adopta măsuri stricte de protecție a animalelor folosite în diverse proceduri sau măsuri de control și restricție a utilizării animalelor în diverse proceduri.

Partea II – Îngrijirea generală și acomodarea

Articolul 5

1. Oricărui animal care se folosește sau se intenționează a se folosi într-o procedură trebuie să-i fie asigurată acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un minim grad de libertate și mișcare, hrană, apă și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil. În implementarea acestor prevederi, atenția trebuie să

îndreptată asupra ghidului cu reguli de acomodare și îngrijire a animalelor, descris în Anexa A a acestei Convenții.

2. Condițiile de mediu în care fiecare animal este crescut, menținut sau folosit trebuie să fie verificate zilnic.
3. Bunăstarea și starea de sănătate a animalelor trebuie să fie observate suficient de atent și periodic pentru a preveni durerea sau suferința evitabile, disconfortul sau rănirea de durată.
4. Fiecare Parte trebuie să stabilească toate măsurile pentru a se asigura că orice defect sau suferință descoperite sunt corectate cât mai curând posibil.

Partea III – Modul de desfășurare al procedurii

Articolul 6

1. O procedură nu trebuie să vizeze unul din scopurile prezentate în Articolul 2 dacă există o altă metodă științifică satisfăcătoare, care să fie rezonabilă și disponibilă să fie folosită, care nu necesită folosirea animalului.
2. Fiecare Parte trebuie să încurajeze cercetarea științifică în sensul dezvoltării metodelor care pot furniza aceleași informații ca cele obținute prin proceduri.

Articolul 7

Când se execută o procedură trebuie să fie aleasă cu grijă specia, iar acolo unde este necesar, să fie exemplificată autorității responsabile; să fie aleasă procedura astfel încât să fie selectată aceea care folosește un număr minim de animale, cauzându-le cât mai puțină durere, suferință, disconfort sau răni de durată și care este cea mai în măsură să furnizeze rezultate satisfăcătoare.

Articolul 8

O procedură trebuie să se execute sub anestezie locală sau analgezie sau prin alte metode desemnate să elimine cât mai rapid posibil durerea, suferința, disconfortul sau rănirile de durată în situațiile în care:

- a. durerea cauzată prin procedură este mai mică decât efectele negative asupra animalelor pe care le-ar avea folosirea anesteziei sau analgeziei, sau
- b. folosirea anesteziei sau analgeziei este incompatibilă cu scopul procedurii. În asemenea situații trebuie să fie luate măsuri legislative și/sau administrative pentru a se asigura că asemenea proceduri sunt absolut necesare.

Articolul 9

1. În cazul în care este planificat ca o procedură să aibă ca subiect un animal și în această situație va avea sau va putea avea loc un experiment în care animalul va suferi o durere severă, procedura trebuie să fie declarată în mod specific și justificată sau special autorizată de către autoritatea responsabilă.
2. Măsurile legislative și/sau administrative potrivite trebuie să fie luate asigurându-se că procedura este absolut necesară. Aceste măsuri trebuie să includă:
 - o autorizație specială a autorității responsabile;
 - sau o declarație specială privind asemenea proceduri către autoritățile responsabile și acțiuni juridice și administrative ale acestei autorități dacă respectiva autoritate nu este satisfăcută în măsura în care procedura are o importanță suficientă pentru atingerea unor nevoi esențiale ale omului sau animalului, cuprinzând soluția problemelor științifice.

Articolul 10

Animalul folosit în timpul procedurii trebuie să fie manipulat astfel încât să se respecte prevederile Articolului 5, cu excepția cazurilor în care aceste prevederi sunt incompatibile cu obiectivele procedurii.

Articolul 11

1. La sfârșitul procedurii trebuie să se decidă dacă animalul trebuie să fie menținut în viață sau omorât prin metode „umane”. Un animal nu trebuie să fie păstrat în viață dacă nu mai poate fi recuperată starea normală de sănătate sau continuă să resimtă durere sau disconfort.
2. Decizia referitoare la paragraful 1 a acestui articol trebuie să fie luată de către o persoană competentă, în particular un medic veterinar, sau de către o altă persoană care, în acord cu prevederile Articolului 13, este responsabilă pentru, sau îndeplinește, procedura.
3. Când la sfârșitul unei proceduri:
 - a. un animal este menținut în viață, el trebuie să primească îngrijire corespunzătoare stării sale de sănătate, să fie pus sub observația unui medic veterinar sau a altei persoane competente și păstrat în condiții corespunzătoare cerințelor Articolului 5. Se poate renunța la condițiile prevăzute în acest subparagraf dacă în opinia unui medic veterinar animalul nu suferă;
 - b. un animal care nu este ținut în viață sau nu poate beneficia de prevederile Articolului 5 pentru buna sa stare de sănătate, va fi omorât printr-o metodă „umană” cât mai rapid posibil.
4. Un animal care a fost folosit într-o procedură ce a avut drept consecință o durere sau suferință severă, fără a ține seamă dacă anestezia sau analgezia a fost folosită, trebuie să fie folosit într-o procedură viitoare doar dacă și-a revenit la o stare bună de sănătate și o stare generală bună, în oricare din următoarele două situații:
 - a. procedura viitoare este una în care animalul este subiectul unei anestezii generale care se menține până când animalul este omorât sau
 - b. procedura viitoare va implica doar intervenții minore.

Articolul 12

În ciuda prevederilor acestei Convenții, acolo unde este necesar pentru proceduri efectuate în scopuri legitime, autoritatea responsabilă poate permite ca animalul în cauză să fie eliberat, asigurându-se de faptul că s-au luat măsuri privind o atenție maximă pentru siguranța și bunăstarea animalului. Procedurile care implică eliberarea animalului nu vor fi permise decât în scopuri educaționale și de instruire.

Partea IV – Autorizarea

Articolul 13

O procedură utilizată pentru unul din scopurile la care se referă Articolul 2 poate fi realizată de către o persoană autorizată sau poate să intre sub directă responsabilitate a unei persoane autorizate, sau dacă are în vedere un experiment sau alt proiect științific care este autorizat în concordanță cu prevederile legislației naționale. Autorizația va fi acordată doar persoanelor considerate competente de către autoritatea responsabilă.

Partea V – Amplasamentele pentru reproducere și stocare

Articolul 14

Amplasamentele pentru reproducere și stocare trebuie să fie înregistrate cu acordul autorității responsabile, cu excepțiile prevăzute la Articolul 21 și Articolul 22. Aceste amplasamente înregistrate trebuie să se supună cerințelor de la Articolul 5.

Articolul 15

Înregistrările prevăzute în Articolul 14 trebuie să specifice persoana considerată competentă să administreze sau să planifice, pentru o îngrijire corespunzătoare a animalelor, speciile crescute sau menținute în amplasament.

Articolul 16

1. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de reproducere vor specifica animalele corespunzătoare ce se reproduc acolo, numărul și speciile unor astfel de animale ce sunt expediate, datele când pleacă precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.
2. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de menținere vor specifica numărul și speciile acelor animale care intră și pleacă, datele acestor transferuri, locul de unde animalele în cauză au fost achiziționate, precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.
3. Autoritatea responsabilă prescrie înregistrările care vor fi făcute și puse la dispoziție de persoana însărcinată din cadrul amplasamentelor menționate la paragrafele 1 și 2 ale acestui articol. Aceste înregistrări vor fi păstrate pentru un minimum de trei ani de la data ultimei înregistrări.

Articolul 17

1. Fiecare câine și pisică dintr-un amplasament va fi marcat individual și permanent, în cea mai puțin dureroasă manieră posibilă, înainte de a fi înțărcați (separați de mamă).
2. În cazul în care un câine sau o pisică nemarcate sunt aduse într-un amplasament pentru prima dată după ce au fost separați de mamă (înțărcați), aceștia vor fi marcați cât mai rapid posibil.
3. În cazul în care un câine sau o pisică sunt transferați de la un amplasament la altul înainte de a fi înțărcați (separați de mamă) și nu este practic să fie marcați înainte, o înregistrare complet documentată, cu referire în special la mamă, va fi păstrată până când vor fi marcați.
4. Particularitățile identității și originii fiecărui câine sau pisică vor fi introduse în înregistrările amplasamentului.

Partea VI – Amplasamentele de folosință

Articolul 18

Amplasamentele de folosință vor fi înregistrate sau altfel aprobate de autoritatea responsabilă și vor satisface condițiile menționate la Articolul 5.

Articolul 19

Achizițiile vor fi făcute la amplasamentele de folosință pentru instalațiile și echipamentele potrivite speciilor de animale folosite și nivelului de performanță al procedurilor. Proiectarea, construcția și funcționarea unor astfel de instalații și echipamente se va face astfel încât să

asigure faptul că procedurile sunt urmate cu cât mai mare exactitate, cu scopul de a obține rezultate efective cu un număr minim de animale și un grad minim de durere, suferință, disconfort și răni de durată.

Articolul 20

În amplasamentele de folosință:

- a. vor fi identificate persoana sau persoanele care sunt responsabile administrativ cu îngrijirea animalelor și funcționarea echipamentelor;
- b. se va asigura personal suficient instruit;
- c. îngrijirea se va face cu consultarea, aportul și tratamentul unui medic veterinar;
- d. un medic veterinar sau o altă persoană competentă va fi însărcinată cu supravegherea în sensul asigurării bunăstării animalelor.

Articolul 21

1. Animalele din speciile listate mai jos, destinate procedurilor, vor fi achiziționate direct sau obținute de la amplasamentele de reproducere. Pot exista excepții generale sau speciale obținute cu acordul Părților:

șoarece	<i>Mus musculus</i>
șobolan	<i>Rattus norvegicus</i>
cobai	<i>Cavia porcellus</i>
hamster auriu	<i>Mesocricetus auratus</i>
iepure	<i>Oryctolagus cuniculus</i>
câine	<i>Canis familiaris</i>
pisică	<i>Felis catus</i>
prepelită	<i>Coturnix coturnix</i>

2. Fiecare Parte își asumă extinderea prevederilor de la paragraful 1 al acestui articol la alte specii, în particular în ordinea primatelor, imediat ce apare o cercetare justificabilă privind furnizarea suficientă de animale crescute în scopul reproducerii din speciile în discuție.
3. Animalele fără stăpân ale unor specii domestice nu vor fi folosite în proceduri. O excepție generală făcută în condițiile paragrafului 1 al acestui articol se referă la pisicile și câinii fără stăpân.

Articolul 22

În amplasamentele de folosință vor fi utilizate numai animalele procurate din amplasamentele de reproducere și cele de menținere, cu excepția cazului în care există diverse înțelegeri între Părți.

Articolul 23

Procedurile vor fi, când sunt autorizate de către autoritatea responsabilă, aplicate în afara amplasamentului de folosință.

Articolul 24

Amenajările vor fi făcute la amplasamentul de folosință, pentru a menține înregistrări spre a fi puse la dispoziție după cum sunt solicitate de autoritatea responsabilă. În particular aceste înregistrări vor fi la un nivel suficient care să satisfacă cerințele Articolului 27 suplimentar, să arate numărul și speciile tuturor animalelor achiziționate, de unde au fost achiziționate și data sosirii.

Partea VII – Învățământ și instruire

Articolul 25

1. Procedurile desfășurate în scop educativ, instruire sau perfecționare sau altele cu caracter ocupațional, inclusiv îngrijirea animalelor folosite sau care vor fi folosite în proceduri, trebuie comunicate autorității responsabile și vor fi efectuate de către, sau sub supravegherea unei persoane competente, care va fi responsabilă cu asigurarea faptului că procedurile sunt în conformitate cu legislația națională și în termenii acestei convenții.
2. Procedurile ce includ un scop educațional, de instruire, sau de perfecționare, altele decât cele menționate la paragraful 1 de mai sus, nu vor fi permise.
3. Procedurile menționate la paragraful 1 al acestui articol vor fi limitate la cele absolut necesare scopului educațional sau de instruire în discuție și vor fi permise numai dacă obiectivul lor nu poate fi atins prin metode audio-vizuale efective comparabile sau oricare altă metodă potrivită.

Articolul 26

Persoanele care duc la îndeplinire procedurile sau iau parte la proceduri, sau care îngrijesc animalele folosite în proceduri, incluzând și supravegherea, vor trebui să aibă pregătire sau instruire adecvată.

Partea VIII – Informații statistice

Articolul 27

1. Fiecare Parte va culege informații statistice despre utilizarea animalelor în proceduri și această informație va fi făcută publică, acolo unde legea prevede. Informația va fi colectată respectând:
 - a. efectivele și tipurile de animale folosite în proceduri;
 - b. efectivele de animale din categoriile selectate, folosite în proceduri, direct implicate în medicină, precum și în educație și instruire;
 - c. efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri având ca scop protecția omului și a mediului;
 - d. efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri specificate de lege.

Articolul 28

1. Ca obiect al cerințelor legislației naționale legate de secret și confidențialitate, fiecare Parte va comunica anual Secretarului General al Consiliului Europei, informațiile referitoare la cele menționate în Articolul 27, paragraful 2, prezentate în formularul de la Anexa B a acestei Convenții.
2. Secretarul General al Consiliului Europei va publica informația statistică primită de la Părți, respectând cele menționate la paragraful 2 al Articolului 27.
3. Fiecare Parte este invitată să comunice Secretarului General al Consiliului Europei adresa propriei autorități naționale de unde informațiile vor fi obținute la cerere. Aceste adrese vor fi conținute în publicații statistice făcute de Secretarul General al Consiliului Europei.

Partea IX – Recunoașterea procedurilor efectuate pe teritoriul altor Părți

Articolul 29

1. Acolo unde nu este necesar, pentru evitarea repetării procedurilor cerute de lege referitor la sănătate și securitate, fiecare Parte, acolo unde este aplicabil, va recunoaște rezultatele procedurilor efectuate pe teritoriul altei Părți.
2. În acest scop, acolo unde este practicabil și legiferat Părțile își acordă asistență mutuală, în particular prin furnizarea informațiilor legate de propria legislație și practicilor administrative referitoare la cerințele procedurilor de efectuat, sprijinind înregistrarea rezultatelor, precum și a informațiilor practice legate de procedurile de efectuat pe propriile teritorii și de autorizare sau de orice altă măsură administrativă specială ce are legătură cu aceste proceduri.

Partea X – Consultări multilaterale

Articolul 30

În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a acestei Convenții și la fiecare cinci ani după, sau mai frecvent, dacă o majoritate a Părților o cere, Părțile susțin consultări multilaterale în cadrul Consiliului Europei pentru a examina aplicarea acestei Convenții și solicitarea revizuirii ei sau extinderii procedurilor. Aceste consultări au loc la întâlniri convenite de Secretarul General al Consiliului Europei. Părțile comunica numele reprezentanților Secretarul General al Consiliului Europei cu cel puțin două luni înaintea întâlnirilor.

Partea XI – Prevederi finale

Articolul 31

Această Convenție este deschisă semnării de către statele membre ale Consiliului Europei și de către Comunitatea Europeană. Ea face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele ratificării, acceptării sau aprobării se depun la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 32

1. Această Convenție intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de șase luni după data la care patru state membre ale Consiliului Europei și-au exprimat consimțământul de a fi legate prin această Convenție, potrivit prevederilor Articolului 31.
2. În acord cu un semnatar care ulterior își exprimă consimțământul de a fi legat prin această Convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare după expirarea celor șase luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare

Articolul 33

1. După intrarea în vigoare a acestei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului să adere la această Convenție, printr-o decizie luată de majoritatea prevăzută la art. 20.d din Statutul Consiliului Europei și prin vot unanim al reprezentanților statelor contractante cu drept de a fi reprezentate în Comitet.
2. Pentru orice stat aspirant această Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de șase luni de la data depunerii instrumentului de accedere la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 34

1. Oricare semnatar, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, poate face una sau mai multe rezerve. Nu poate fi făcută nici o rezervă la Articolele de 1 la 14 sau de la 18 la 20.

2. Oricare Parte care a făcut o rezervă în virtutea paragrafului anterior va putea să o retragă parțial sau integral, prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General al Consiliului Europei. Retragera va produce efecte la data primirii unei astfel de notificări de către Secretarul General.
3. O Parte care a făcut o rezervă față de prevederile acestei Convenții nu poate solicita aplicarea prevederii de către orice altă Parte; în orice caz, dacă această rezervă este parțială sau condițională, respectiva Parte poate solicita aplicarea acelei prevederi atâta vreme cât ea însăși a acceptat-o.

Articolul 35

1. Oricare semnatar, la data semnării sau la depunerea propriului instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, va specifica teritoriul sau teritoriile unde această Convenție se aplică.
2. Oricare Parte poate, la orice dată ulterioară să extindă aplicarea acestei Convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Pentru orice asemenea teritoriu, Convenția va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de șase luni de la data primirii unei asemenea declarații de către Secretarul General.
3. Orice declarație făcută conform celor două paragrafe anterioare, pentru orice teritoriu specificat într-o asemenea declarație, poate fi retrasă printr-o notificare adresată Secretarului General. Retragera va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de șase luni de la data primirii unei asemenea notificări de către Secretarul General.

Articolul 36

1. Oricare Parte poate oricând să denunțe această Convenție prin intermediul unei notificări adresată Secretarului General al Consiliului Europei.
2. O asemenea denunțare va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de șase luni de la data primirii unei asemenea notificări de către Secretarul General.

Articolul 37

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica statele membre ale Consiliului Europei, Comunitățile Europene și orice stat care a aderat în ceea ce privește:

- a. orice semnare;
- b. depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c. orice dată a intrării în vigoare a acestei Convenții, în acord cu Articolele 32, 33 și 35;
- d. orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la această Convenție.

Semnatarii, fiind împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezenta Convenție.

Întocmită la Strasbourg, la 18 martie 1986, în engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depozitat în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va trimite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, Comunităților Europene și oricărui stat invitat să adere.

ANEXA A

Reguli pentru acomodarea și îngrijirea animalelor
(Articolul 5 al Convenției)

CUPRINS

Introducere

1. *Facilități fizice*

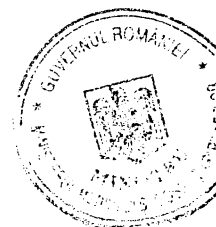
- 1.1. Funcții și proiectare generală
- 1.2. Camerele de păstrare
- 1.3. Laboratoarele și camerele pentru proceduri generale și speciala
- 1.4. Camerele de întreținere

2. *Condițiile de mediu în camerele de păstrare și controlul acestora*

- 2.1. Ventilația
- 2.2. Temperatura
- 2.3. Umiditatea
- 2.4. Lumina
- 2.5. Zgomotul
- 2.6. Sistemele de alarmă

3. *Îngrijirea*

- 3.1. Strarea de sănătate
- 3.2. Capturarea
- 3.3. Condițiile de ambalare și transport
- 3.4. Recepția și dezambalarea
- 3.5. Carantina, izolarea și aclimatizarea
- 3.6. Închiderea în cuști
- 3.7. Hrănirea
- 3.8. Apa
- 3.9. Culcușul
- 3.10. Exercițiile și dresarea
- 3.11. Curățenia
- 3.12. Uciderea prin metode “umane” a animalelor

Introducere

- 1 Statele membre al Consiliului Europei au decis că este important să protejeze animalele vii utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice și să se asigure că orice posibilă durere, suferință, disconfort sau rănire de durată asupra acestora, ca o consecință a procedurilor efectuate asupra lor, trebuie menținută la minim.
- 2 Este foarte adevărat că anumite proceduri sunt efectuate în teren în condițiile de viață ale animalelor sălbatice care trăiesc liber și se autoîntrețin, dar asemenea proceduri sunt relativ puține la număr. Marea majoritate a animalelor utilizate în proceduri trebuie, pentru motive practice, să fie păstrate sub un anumit control fizic al condițiilor din afara împrejurimilor cuștilor pentru animalele mici din căsuțele pentru animale de laborator. Aceasta este o situație în care se pot întâlni grave conflicte de interese. Pe de o parte, acestor animale nu trebuie să le fie reduse condițiile de mișcare, relațiile sociale și alte manifestări, pe de altă parte experimenterii și asistenții acestora trebuie să aibă controlul complet asupra animalelor și asupra condițiilor de mediu. În această confruntare de interese animalele pot uneori să fie luate în considerare în mod secundar.
- 3 Pentru aceasta, Convenția Europeană pentru Protecția Animalelor Vertebrate folosite în experimente și alte Scopuri Științifice prevede în Articolul 5 că: "Oricărui animal care se folosește sau se intenționează a se folosi într-o procedură trebuie să-i fie asigurată acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un minim grad de libertate și mișcare, hrană, apă și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să-și satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil".
- 4 Această anexă schițează un ghid de bază de cunoștințe și practici prezente pentru menținerea și îngrijirea animalelor. Acesta explică și suplimentează prevederile de bază ale Articolului 5. Obiectul acestuia este de a ajuta autoritățile, instituțiile și persoanele individuale în urmărirea scopurilor Consiliului Europei în această problemă.
- 5 Îngrijirea este un cuvânt care, când este folosit în legătură cu animalele care se intenționează a se folosi sau care sunt folosite în proceduri, acoperă toate aspectele relațiilor dintre om și animale. Aceasta reprezintă suma resurselor materiale și nemateriale mobilizate de om în sensul de a obține și menține un animal într-un stadiu fizic și mental în care acesta să sufere cât mai puțin și să se comporte cât mai bine în proceduri. Aceasta începe în momentul în care animalul este destinat să fie utilizat în proceduri și continuă până la uciderea "umană" sau altă modalitate de eliminare din amplasament, în concordanță cu Articolul 11 al Convenției, după închiderea procedurilor.
- 6 Anexa are scopul de a furniza sfaturi în legătură cu proiectarea corespunzătoare a locuințelor pentru animale. Există totuși câteva metode de reproducere și păstrare a animalelor de laborator, mai ales în sensul controlului microbiologic al condițiilor de mediu. Personalul de îngrijire va trebui câteodată să decidă caracterul și condițiile pentru animalele pentru care standardele de spațiu recomandate nu sunt suficiente, în special pentru animalele agresive. În aplicarea ghidului descris în această anexă, trebuie să fie luate în considerare cerințele pentru fiecare din aceste situații. Mai mult decât atât, este necesar să fie foarte clar statutul acestui ghid. Spre deosebire de prevederile Convenției însăși, acestea nu sunt obligatorii: acestea sunt recomandări ce vor fi folosite cu discreție, proiectate ca un ghid de practici și standarde pe care toți cei interesați să se străduiască să

le îndeplinească. Pentru acest motiv termenul “ar trebui” este de preferat celui de “trebuie”. De exemplu, este mai mult decât evident că hrana și apa trebuie să fie furnizate (vezi 3.7.7 și 3.8).

- 7 În final, pentru motive practice și financiare, echipamentele existente ale locuințelor animalelor nu este necesar să fie înlocuite înainte de a se uza sau înainte de a deveni nefolosibile. Reamplasările nedotate cu echipamente în conformitate cu prezentul ghid, trebuie să fie cât de repede posibil completate și ajustate corespunzător numărului și mărimii animalelor plasate în cuști și țarcuri.

Definiții

În această Anexă A, în același sens cu definițiile conținute în Articolul 1.2 al Convenției:

- a “camere de păstrare” înseamnă camerele în care animalele sunt în mod normal ținute, atât pentru reproducere și păstrare sau în timpul desfășurării procedurii;
- b “cușcă” reprezintă un container fixat permanent sau mobil care este închis prin pereți solizi și, cel puțin pe o latură, prezintă gratii sau plasă de sârmă sau, acolo unde este potrivit, plasă și în care unul sau mai multe animale sunt păstrate sau transportate, depinzând de densitatea stocului și mărimea containerului, libertatea de mișcare a animalelor este relativ restricționată;
- c “țarc” reprezintă o suprafață închisă, de exemplu prin pereți, gratii sau plase de sârmă în care unul sau mai multe animale sunt păstrate; depinzând de mărimea spațiului închis și de densitatea stocului libertatea de mișcare a animalelor este în mod obișnuit mai puțin restricționată decât într-o cușcă;
- d “staul” reprezintă o suprafață închisă, de exemplu prin gard din lemn, pereți, grilaje sau plase din sârmă și situată în mod obișnuit în exteriorul clădirilor fixe permanente în care animalele păstrate în cuști sau țarcuri pot să se deplaseze liber în timpul anumitor perioade de timp în acord cu nevoile lor comportamentale și fiziologice, cum ar fi exercițiile;
- e “grajd” reprezintă un spațiu închis, relativ mic, cu trei pereți, în mod obișnuit cu iesle pentru mâncare și separări laterale, în care unul sau două animale pot fi păstrate legate.

1 Facilitățile fizice

1.1. Funcțiile și proiectarea generală

- 1.1.1. Orice facilitate trebuie să fie astfel construită astfel încât să furnizeze condiții de mediu propice pentru speciile păstare. Ele trebuie de asemenea, să fie proiectate astfel încât să prevină accesul persoanelor neautorizate.

Facilitățile sunt parte a unui complex de clădiri mari care trebuie să fie protejat prin măsuri specifice clădirilor și planuri care să limiteze numărul celor care intră și să prevină trecerea persoanelor neautorizate.

- 1.1.2. Este recomandat să existe un program de întreținere a acestor facilități în scopul de a preveni orice defecțiune a echipamentelor.

1.2. Camerele de păstrare

- 1.2.1. Trebuie să fie luate toate măsurile necesare pentru a asigura curățarea regulată și eficientă a camerelor și întreținerea unor standarde igienice satisfăcătoare. Plafonul și pereții trebuie să fie rezistenți, cu o suprafață netedă, impenetrabilă și ușor de spălat. O atenție specială trebuie să fie acordată joncțiunii cu ușile, canalizările, țevile și cablurile. Ușile și ferestrele trebuie să fie construite sau protejate astfel încât să păstreze în exterior animalele nedorite. Unde este posibil, trebuie să fie prevăzută pe ușă o fereastră de observare. Podelele trebuie

să fie netede, impenetrabile și să aibă o suprafață nealunecoasă, ușor de spălat care să poată menține greutatea rafturilor sau a altor echipamente grele fără a produce pagube. Canalele de scurgere trebuie să fie acoperite adecvat și prevăzute cu o barieră care să prevină accesul animalelor.

- 1.2.2. Camerele în care animalelor le este permis să se miște liber au pereții și podelele dintr-un material a cărui suprafață are o rezistență deosebită și care se uzează greu de către animale sau din cauza procesului de curățare. Materialele nu trebuie să afecteze starea de sănătate a animalelor și animalele să nu se rănească. Canalele de scurgere, de preferat, trebuie să fie în aceeași cameră. Protecția suplimentară trebuie să privească orice echipament sau accesoriu fix astfel încât acestea să nu fie distruse de animale sau să rănească animalele. În suprafețele exterioare pentru exerciții trebuie să fie luate măsuri speciale pentru a preveni accesul publicului și al animalelor.
- 1.2.3. Camerele folosite pentru păstrarea animalelor de fermă (bovine, oi, capre, porci, cai, păsări domestice etc.) trebuie să fie cel puțin conforme cu standardele impuse de Convenția Europeană pentru Protecția Animalelor Păstrate în Condiții de Fermă și de Autoritatea Veterinară Națională sau de alte autorități.
- 1.2.4. Majoritatea camerelor de păstrare sunt în mod obișnuit proiectate ca și case pentru rozătoare. În mod frecvent asemenea camere pot fi de asemenea folosite ca și case pentru speciile mai mari. Ar trebui să se acorde o atenție specială ca să nu fie ținute împreună specii care sunt incompatibile.
- 1.2.5. Camerele de păstrare trebuie să fie prevăzute cu facilități pentru îngrijire și condiții minime pentru proceduri și manipulare, acolo unde este necesar.

1.3. Laboratoarele și camerele pentru proceduri generale și speciale

- 1.3.1. Amplasamentele pentru reproducere și menținere trebuie să aibă disponibile facilități pentru expedierea animalelor.
- 1.3.2. Toate amplasamentele trebuie să aibă de asemenea disponibile un minim de facilități de laborator pentru realizarea unor teste simple de diagnostic de laborator, examinări post-mortem și/sau colectarea de probe pentru realizarea unor investigații extinse de laborator.
- 1.3.3. Prevederea trebuie să fie făcută pentru primirea animalelor astfel încât animalele sosite să nu fie un factor de risc pentru animalele deja existente în facilități, de exemplu prin carantină. Camerele pentru proceduri în scopuri generale și speciale trebuie să fie disponibile pentru situațiile în care nu este recomandat să fie realizate procedurile sau observațiile în camerele de păstrare.
- 1.3.4. Trebuie să se realizeze o acomodare potrivită pentru a permite animalelor care sunt bolnave sau cu probleme să fie păstrate separat.
- 1.3.5. Acolo unde este necesar trebuie să existe prevederi pentru una sau mai multe camere separate, echipate corespunzător pentru performanța procedurilor.

chirurgicale în condiții aseptice. Acolo unde se justifică, trebuie să existe și facilități post-operatorii.

1.4. Camerele de întreținere

1.4.1. Camerele de depozitare pentru hrană trebuie să fie reci și uscate, impenetrabile pentru paraziți și insecte. Alte materiale, care pot fi contaminate sau pot prezenta risc trebuie să fie stocate separat.

1.4.2. Trebuie să existe disponibile camere de depozitare pentru cuști, instrumente și alte echipamente.

1.4.3. Camerele pentru curățire și spălare trebuie să fie suficient de mari pentru păstrarea instalațiilor necesare pentru decontaminare și echipamentele de curățire folosite. Procesul de curățire trebuie să fie astfel desfășurat astfel încât să separe fluxul de apă curată de cel de apă murdară și să prevină contaminarea. Pereții și podelele trebuie să fie acoperite cu o suprafață rezistentă dintr-un material potrivit și un sistem de ventilație care are o capacitate mare de a îndepărta excesul de umiditate.

1.4.4. Prevederile trebuie să se refere și la stocarea în condiții igienice și eliminarea carcaselor și a deșeurilor rezultate de la animale. Dacă incinerarea la locul respectiv nu este posibilă sau de dorit, ar trebui realizate anumite aranjamente pentru eliminarea în condiții de siguranță a unor asemenea materiale având în vedere reglementările locale și cele legale. Trebuie luate precauții speciale în ceea ce privește deșeurile cu un înalt potențial toxic sau radioactive.

1.4.5. Proiectarea și construirea sistemelor de circulație a aerului trebuie să corespundă standardelor din camerele de păstrare. Coridoarele trebuie să fie suficient de largi pentru a permite circulația cu ușurință a echipamentelor portabile.

2 Condițiile de mediu în camerele de păstrare și controlul acestora

2.1. Ventilația

2.1.1. Camerele de păstrare trebuie să fie prevăzute cu un sistem de ventilație adecvat, care să satisfacă cerințele speciilor care se găsesc aici. Scopul sistemului de ventilație este de a furniza aer curat și de a menține un nivel scăzut al mirosurilor, gazelor toxice, pulberilor și agenților infecțioși de orice tip. De asemenea, ajută la îndepărtarea căldurii și umidității în exces.

2.1.2. Aerul în cameră trebuie să fie reînnoit cu o anumită frecvență. O rată de ventilație de 15-20 pe oră este considerată normală. În anumite circumstanțe, când densitatea stocului este scăzută, o rată de ventilație de 8-10 pe oră poate fi suficientă sau ventilația mecanică poate să nu fie necesară deloc. Alte circumstanțe pot necesita o rată mai mare de circulație a aerului. Trebuie să fie posibilă și recircularea aerului netratat. În orice caz, este important de subliniat că

nici chiar cel mai eficient sistem de ventilație nu poate compensa o procedură proastă de curățire sau neglijență.

2.1.3. Sistemul de ventilație trebuie să fie astfel proiectat încât să evite curenții periculoși.

2.1.4. Fumatul în camerele în care se găsesc animalele trebuie să fie interzis.

2.2. Temperatura

2.2.1. Tabelul 1 arată intervalul de temperatură care este recomandat să fie menținut. Trebuie de asemenea să fie menționat că figurile (graficele) se aplică doar animalelor adulte, normale. Animalele nou-născute și cele tinere vor avea cel mai adesea nevoie de un nivel al temperaturii mult mai ridicat. Temperatura în incinte trebuie să poată fi reglată în acord cu posibilele schimbări în termoreglarea animalelor care pot să determine condiții fiziologice speciale sau efecte în proceduri.

2.2.2. În condiții climatice ca cele din Europa poate fi necesar să existe un sistem de ventilație care să aibă capacitatea să furnizeze atât aer cald cât și aer rece.

2.2.3. În amplasamentele de folosință este necesar un control exact al temperaturii în camerele de păstrare, deoarece temperatura mediului este un factor fizic care are un efect semnificativ asupra metabolismului tuturor animalelor.

2.3. Umiditatea

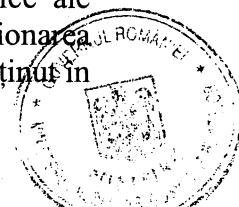
Variațiile extreme ale umidității relative (RH) au un efect advers asupra sănătății și bunăstării animalelor. Este de asemenea recomandat ca nivelul RH în camerele de păstrare să fie potrivit pentru specia avută în vedere și în mod obișnuit să fie menținut la valori de 55% +/- 10%. Valorile mai mici de 40% și mai mari de 70% ale umidității relative (RH) pentru o perioadă prelungită de timp trebuie să fie evitate.

2.4. Lumina

În camerele fără ferestre este necesar să fie controlat gradul de iluminare, atât pentru a satisface cerințele biologice ale animalelor cât și pentru a furniza un mediu satisfăcător pentru muncă. Este, de asemenea, necesar să existe un control asupra intensității luminii și asupra ciclului de lumină-întuneric. Când sunt păstrate animale albinotice, trebuie luată în considerare sensibilitatea acestora față de lumină (vezi de asemenea 2.6).

2.5. Zgomotul

Zgomotul poate fi un factor perturbator important pentru animale. Camerele de păstrare și camerele pentru proceduri trebuie să fie izolate împotriva surselor de zgomote puternice din domeniul perceptibil și a celor cu frecvență înaltă în scopul de a evita dereglări în comportamentul animalelor și în manifestările fiziologice ale acestora. Zgomotele bruște pot determina schimbări considerabile în funcționarea organelor, dar aceste sunt adesea inevitabile; este uneori recomandat să fie întretinut în

camerele de păstrare și cele de proceduri un sunet continuu, de intensitate moderată, ca o muzică relaxantă.

2.6. Sistemele de alarmă

O facilitate care păstrează un număr mare de animale este vulnerabilă. Este în aceeași măsură recomandat ca facilitățile să fie în mod corespunzător protejate prin instalarea unor sisteme de detectare a focului și a pătrunderii persoanelor neautorizate. Defecțiunile tehnice sau defectarea sistemelor de ventilație este un alt risc care poate cauza disconfort și chiar moartea animalelor, prin asfixiere sau supraîncălzire sau, în cazuri mai puțin grave, au anumite efecte negative asupra procedurilor, astfel că acestea dau rezultate eronate și trebuie să fie repetate. Monitorizarea adecvată a dispozitivelor se realizează în conexiune cu planurile de încălzire și ventilație astfel încât să permită personalului să supravegheze toate operațiunile. Dacă se justifică, trebuie să existe un generator care să furnizeze condiții pentru menținerea sistemelor suport pentru viața animalelor și energia electrică pentru iluminat în cazul în care sunt defecțiuni la sistem sau este retrasă furnizarea. Trebuie să existe instrucțiuni clare pentru proceduri în caz de urgență. Alarmerile pentru rezervoarele cu pești sunt recomandate în cazul unor întreruperi în furnizarea cu apă. O atenție deosebită trebuie să fie acordată situațiilor în care un sistem de alarmă cauzează dereglări asupra animalelor.

3 Îngrijirea

3.1. Sănătatea

3.1.1. Persoanele cu responsabilități în amplasamente trebuie să asigure o inspecție cu regularitate asupra animalelor și supravegherea acomodării și îngrijirii de către medicul veterinar și alte persoane competente.

3.1.2. În acord cu evaluarea riscului potențial asupra animalelor trebuie să existe o atenție corespunzătoare acordată igienei și sănătății personalului.

3.2. Capturarea

Animalele sălbatice și nedomesticite trebuie să fie capturate doar prin metode "umane" și de către persoane experimentate, care au suficiente cunoștințe despre speciile și habitatele animalelor care urmează a fi capturate. Dacă sunt folosite anestezice sau orice alte medicamente în operațiunile de capturare, acestea trebuie administrate de către un medic veterinar sau altă persoană competentă. Orice animal care este grav rănit trebuie să fie adus cât mai curând posibil pentru tratament la medicul veterinar. Dacă animalul, în opinia unui medic veterinar, nu se poate întoarce în mediu din cauza suferințelor profunde sau durerii acesta trebuie să fie omorât prin metode "umane". În lipsa unui medic veterinar orice animal care a fost grav rănit trebuie să fie cel puțin omorât printr-o metodă "umană".

3.3. Condițiile de ambalare și transport

Toate operațiunile de transport sunt indiscutabil, pentru animale, experiențe stresante, care trebuie diminuate cât mai curând posibil. Animalele trebuie să fie într-o stare

bună de sănătate pentru a fi transportate și este de datoria celor care le trimit să se asigure de acest lucru. Animalele care sunt bolnave sau în altă situație în afara condițiilor normale nu trebuie să fie niciodată subiectul unui transport, în afara cazurilor în care este necesar din motive terapeutice sau de diagnostic. O atenție specială trebuie acordată femelelor care se află într-un stadiu avansat al gestației. Femelele care prezintă simptome de naștere în timpul transportului sau care pot naște în următoarele 48 de ore, vor fi excluse de la transport. Fiecare precauție trebuie să fie luată de cel care le trimite și supraveghează împachetarea, evitând în timpul depozitării și tranzitului suferința inutilă datorată unei ventilații inadecvate, expunerii la temperaturi extreme, lipsa hranei și apei, întârzierile prelungite etc. Cei care primesc animalele trebuie să fie corect informați în legătură cu detaliile transportului, documentația specifică pentru a asigura manipularea și recepția rapidă la locurile de sosire. Chiar în cazul în care statele membre nu sunt Părți ale Convenției Europene privind Protecția Animalelor în timpul Transportului Internațional, este recomandată o observație strictă în ceea ce privește prevederile Convenției. Este recomandată urmărirea strictă a legilor și reglementărilor naționale în egală măsură cu reglementările privind animalele vii ale Asociației de Transport Aerian Internațional și a Asociației de Transport Aerian al Animalelor.

3.4. Recepția și dezambalarea

Animalele expediate trebuie să fie primite și dezambalate evitând orice întârziere. După inspecție animalele trebuie să fie transferate în cuști curate sau țarcuri și să fie alimentate corespunzător cu hrană și apă. Animalele care sunt bolnave sau a căror stare nu este normală trebuie să fie păstrate sub observație atentă și separate de alte animale. Acestea sunt examinate de către un medic veterinar sau de către altă persoană competentă cât mai rapid posibil și, în cazul în care este necesar, vor fi tratate. Animalele care nu au nici o șansă de a fi recuperate trebuie să fie ucise, cel puțin printr-o metodă "umană". În final toate animalele primite trebuie să fie înregistrate și marcate în acord cu prevederile Articolele 16, 17 și 24 ale Convenției. Boxele de transport trebuie să fie distruse imediat dacă nu poate fi posibilă o decontaminare corespunzătoare.

3.5. Carantina, izolarea și aclimatizarea

3.5.1. Scopurile carantinei sunt:

- a de a proteja celelalte animale din amplasament;
- b de a proteja omul împotriva infecțiilor zoonotice;
- c de a sprijini bunele practici științifice.

În afara cazurilor în care starea de sănătate a animalelor introduse este satisfăcătoare, este necesar ca animalele să treacă printr-o stare de carantină. În anumite situații, de exemplu în cazul turbării, perioada poate fi stabilită prin reglementări naționale ale Părților. În alte situații, aceasta poate varia și va fi stabilită de către o persoană competentă, în funcție de circumstanțe, în mod obișnuit de către medicul veterinar al amplasamentului (vezi de asemenea Tabelul 2).

3.5.2. Este recomandat ca facilitățile să fie scoase din funcțiune în cazul în care animalele izolate prezintă semne sau sunt suspecte de îmbolnăviri și pot prezenta risc pentru om sau alte animale.

3.5.3. Chiar și atunci când animalele par a fi într-o stare bună de sănătate sunt necesare astfel de măsuri pentru o perioadă următoare de aclimatizare, înainte de a fi folosite într-o procedură. Timpul necesar depinde de câțiva factori, cum ar fi stresul pe care animalele l-au suportat, care la rândul lui depinde de factori cum ar fi durata transportului și vârsta animalului. Aceasta perioadă de timp va fi decisă de către o persoană competentă.

3.6. Închiderea în cuști

3.6.1. Este posibil să fie făcută o distincție între cele două sisteme principale de păstrare a animalelor.

În primul rând, există un sistem întâlnit în amplasamentele de reproducere, menținere și cele pentru folosință în domeniul bio-medical proiectat pentru acomodarea animalelor cum sunt rozătoarele, iepurii, carnivorele, păsările și primatele, altele decât cele umane, uneori chiar și rumegătoare, porci și cai. Regulile sugerate pentru cuști, țarcuri, staule și grajduri potrivite pentru asemenea facilități sunt prezentate în Tabelele numerotate de la 3 la 13. Regulile suplimentare referitoare la suprafața minimă a cuștii se găsesc în Figurile numerotate de la 1 la 7. Mai mult decât atât, o ghidare corespunzătoare pentru aprecierea densității stocului în cuști este prezentată în Figurile numerotate de la 8 la 22.

În al doilea rând, există un sistem frecvent întâlnit în amplasamentele pentru conducerea procedurilor doar pentru animalele de fermă sau alte animale similare de dimensiuni mari. Facilitățile în asemenea amplasamente nu trebuie să fie reduse în comparație cu necesitățile determinate de standardele veterinare curente.

3.6.2. Cuștile și țarcurile nu trebuie să fie confecționate din materiale care să afecteze sănătatea animalelor, iar proiectarea acestora trebuie să se realizeze astfel încât să nu genereze probleme animalelor și să fie confecționate din materiale rezistente adaptate pentru curățare și decontaminare tehnică. În mod special, trebuie acordată atenție specială proiectării podelelor cuștilor și țarcurilor, care trebuie să varieze în funcție de specie și vârsta animalelor și să fie proiectată astfel încât să faciliteze îndepărtarea excrementelor.

3.6.3. Țarcurile trebuie să fie astfel proiectate încât să asigure bunăstarea speciilor. Acestea vor permite satisfacerea anumitor nevoi de comportament (de exemplu nevoia de cățărare, ascundere sau refugiu temporar) și să fie proiectate pentru o curățare eficientă și pentru a permite libertatea de a avea contact cu alte animale.

3.7. Hrănirea

3.7.1. În selectarea, producerea și prepararea hranei trebuie luate anumite precauții pentru a evita contaminarea chimică, fizică și microbiologică. Hrana trebuie împachetată în pungi închise etanș, șampilate cu data producerii. Împachetarea, transportul și stocarea trebuie să se realizeze astfel încât să evite contaminarea, deteriorarea sau distrugerea. Camerele de depozitare trebuie să fie reci, întunecoase, uscate și impenetrabile pentru paraziți și insecte. Hrana ușor perisabilă cum sunt verdețurile, legumele, fructele, carnea, peștele etc. trebuie să fie depozitate în camere reci, refrigerate sau congelate.

Toate magaziile pentru hrană, recipientii din care mănâncă animale ca și alte ustensile folosite pentru hrănire trebuie să fie curățite în mod regulat și, dacă este necesar, sterilizate. Dacă este folosită hrană umedă sau hrana este ușor contaminată cu apă, urină etc., este necesară o curățire zilnică.

3.7.2. Procesul de distribuire al hranei trebuie să varieze în funcție de specie, dar va fi necesar să satisfacă nevoile fiziologice ale animalului. Aprovizionarea trebuie să se facă astfel încât fiecare animal să aibă acces la hrană.

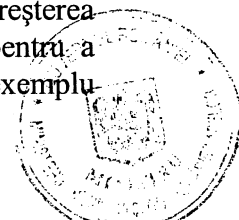
3.8. Apa

3.8.1. Apa decontaminată pentru băut trebuie să fie totdeauna disponibilă pentru toate animalele. În timpul transportului este acceptabil să fie furnizată apă ca parte a unei diete umede. Apa, fiind un vehicul pentru microorganisme, este important ca aprovizionarea cu apă să fie astfel făcută încât să implice un risc minim. Sunt folosite în mod obișnuit două metode: îmbutelierea și sistemele automate.

3.8.2. Sticlele sunt adesea folosite pentru animalele mici cum sunt rozătoarele și iepurii. Când sunt folosite sticle acestea trebuie să fie confecționate din materiale transparente cu scopul de a monitoriza conținutul acestora. Trebuie să fie astfel proiectate încât să aibă orificiul mare, ca să poate fi ușor și eficient curățate și, dacă sunt din material plastic, nu trebuie să mai fie refolosite. Capacele, dopurile, tuburile trebuie să fie sterilizate și ușor de curățat. Toate sticlele și accesoriile trebuie să fie curățate și sterilizate corespunzător și la intervale regulate de timp. Este recomandat ca sticlele să fie recuperate prin curățare, sterilizare înainte de a fi reumplute.

3.8.3. Sistemele automate pentru apa de băut trebuie să fie periodic verificate, întreținute și umplute, pentru a evita accidentele și răspândirea unor infecții. Dacă sunt folosite cuști cu fundul solid trebuie avută o grijă specială față de riscul de a fi inundate. Testarea bacteriologică periodică a sistemului este de asemenea necesară, în scopul de a monitoriza calitatea apei.

3.8.4. Apa primită din sursele publice de alimentare conține unele microorganisme care în mod obișnuit sunt considerate a fi inofensive, în afară de cazul în care microorganismele pot avea efecte specifice asupra animalelor. În aceste situații apa trebuie să fie tratată. Apa furnizată prin rețelele publice de alimentare este în mod obișnuit clorinată pentru a reduce creșterea microorganismelor. Această clorinare nu este întotdeauna suficientă pentru a reduce creșterea unor anumiți agenți potențial patogeni, ce de exemplu

Pseudomonas. Ca o măsură suplimentară, nivelul clorului în apă poate fi crescut sau apa poate fi acidifiată pentru a evita efectele nedorite.

- 3.8.5. În cazul peștilor, amfibienilor și reptilelor, toleranța față de aciditate, clor și alte substanțe chimice diferă foarte mult de la o specie la alta. În orice caz, trebuie avută o grijă deosebită la adaptarea alimentării cu apă pentru acvarii și tancuri de apă în funcție de nevoile și limitele de toleranță ale fiecărei specii în parte.

3.9. Culcușul

Culcușul trebuie să fie uscat, absorbant, fără praf, netoxic și liber de agenți infecțioși sau patogeni, sau orice alte forme de contaminare. O atenție specială trebuie acordată evitării utilizării rumegușului sau materialelor pentru culcuș derivate din lemn care a fost tratat chimic. Pot fi folosite anumite produse rezultate din industrie sau deșeuri, cum ar fi hârtia fărâmițată.

3.10. Exercițiile și dresarea

- 3.10.1. Este permis să fie folosită orice oportunitate pentru a lăsa animalele să facă exerciții.
- 3.10.2. Performanța unui animal în timpul procedurilor depinde foarte mult de încrederea acestuia în om, care uneori trebuie să fie cultivată. Animalele din sălbăticie sau nedomesticite nu vor putea niciodată să devină animale ideale pentru experimente. Aceasta spre deosebire de animalele domestice născute și crescute în contact cu omul. Încrederea odată dobândită trebuie să fie menținută. Este, de asemenea, recomandat să fie menținut un contact frecvent astfel încât animalul să se familiarizeze cu prezența umană și activitățile. La momentul potrivit trebuie să li se vorbească, să fie atinse sau țesălate. Personalul trebuie să fie înțelegător, blând și ferm în contactul cu animalele.

3.11. Curățenia

- 3.11.1. Standardul unei facilități depinde foarte mult de o bună igienă. Trebuie stabilite instrucțiuni clare în ceea ce privește schimbarea culcușurilor în cuști și țarcuri.
- 3.11.2. Trebuie să fie stabilită o rutină pentru curățare, spălare, decontaminare și, când este necesar, sterilizarea cuștilor și accesoriilor, sticlelor și altor echipamente. Un standard ridicat al curățeniei trebuie să fie menținut de asemenea în camerele de păstrare, spălare și stocare.
- 3.11.3. Trebuie să existe o procedură de curățare periodică și, când este necesar, reînnoirea materialelor care formează suprafața terenului în exteriorul țarcurilor și cuștilor pentru a evita ca acestea să devină surse de infecții și infestări cu paraziți.

3.12. Uciderea prin metode "umane" a animalelor

- 3.12.1. Toate metodele umane de ucidere a animalelor necesită expertiză care poate fi atinsă doar printr-o perfecționare corespunzătoare.
- 3.12.2. Un animal într-o stare profundă de inconștință poate fi exsanghinat, dar medicamentele care produc paralizia musculară înainte de a se produce starea de pierdere a conștienței, cele cu efect curarizant și electrocutarea fără a trece curentul electric prin creier nu trebuie folosite fără o anestezie prealabilă.

Eliminarea carcaselor nu trebuie să fie permisă înainte de a se instala starea de *rigor mortis*.

Tabelele și figurile referitoare la Anexa A
a Convenției Europene privind
Animalele Vertebrate utilizate pentru Experimente
și alte Scopuri Științifice
(Ghid de acomodare și îngrijire a animalelor)

TABELUL 1

*Reguli pentru temperatura camerei
(păstrarea animalelor în cuști, țarcuri sau ferme interioare)*

Speciile sau grupurile de specii	Intervalul optim în °C
Primatele antropoide din Lumea Nouă	20-28
Șoarece	20-24
Șobolan	20-24
Hamster sirian	20-24
Șoarece săritor de deșert	20-24
Cobai	20-24
Primatele altele decât antropoidele din Lumea Veche	20-24
Prepeliță	20-24
Iepure	15-21
Pisică	15-21
Câine	15-21
Nevăstuică	15-21
Păsări domestice	15-21
Porumbel	15-21
Porc	10-24
Capră	10-24
Oaie	10-24
Vite cornute	10-24
Cal	10-24

Notă: În cazuri speciale, de exemplu când e vorba de animale foarte mici sau cu păr puțin, poate fi necesară o temperatură mai mare decât cea indicată.

TABELUL 2

Reguli pentru perioadele de carantină locală

Notă introductivă: Pentru animalele importate, toate perioadele de carantină trebuie să reprezinte subiectul reglementărilor naționale ale Părților. În legătură cu perioadele de carantină locală, perioada va fi determinată de o persoană competentă în acord cu circumstanțele, în mod obișnuit un medic veterinar desemnat de amplasament.

Speciile	Numărul de zile
Șoarece	5-15
Șobolan	5-15
Șoarece săritor de deșert	5-15
Cobai	5-15
Hamster sirian	5-15
Iepure	20-30
Pisică	20-30
Câine	20-30
Primatele altele decât antropoidele (neumane)	40-60

TABELUL 3

Reguli pentru cuștile rozătoarelor mici și iepurilor (în stoc și în timpul procedurilor)

Specia	Suprafața minimă a podelei cuștii cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
Șoarece	180	12
Șobolan	350	14
Hamster sirian	180	12
Cobai	600	18
Iepure 1 kg	1 400	30
2 kg	2 000	30
3 kg	2 500	35
4 kg	3 000	40
5 kg	3 600	40

Notă: "Înălțimea cuștii" înseamnă distanța pe verticală dintre podeaua cuștii și porțiunea superioară orizontală a capacului sau cuștii.

Când este proiectată o procedură trebuie să fie luat în considerare potențialul de creștere al animalelor asigurând o încăpere adecvată corespunzător acestui tabel în toate fazele procedurii.

Vezi de asemenea Figura de la 1 la 5 și de la 8 la 12.

TABELUL 4

Reguli pentru păstrarea în cuști a rozătoarelor mici în condiții de reproducere

Specia	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
Șoarece	200	12
Șobolan	800	14
Hamster sirian	650	12
Cobai	1 200	18
Cobai în harem	1 000 pe adult	18

Notă: Pentru definirea "înălțimii cuștii" vezi nota de la Tabelul 3.

TABELUL 5

Reguli pentru cuștile de reproducere la iepuri

Greutatea iepuroaicei kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii nou născuți cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm	Suprafața minimă a podelei boxei pentru cuib m ²
1	0,30	30	0,10
2	0,35	30	0,10
3	0,40	35	0,12
4	0,45	40	0,12
5	0,50	40	0,14

Notă: Pentru definirea "înălțimii cuștii" vezi nota de la Tabelul 3.

Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii nou născuți include suprafața podelei boxei pentru cuib.

Vezi de asemenea figura Figura 6.

TABELUL 6

*Reguli pentru cuștile pisicilor
(în timpul procedurilor și reproducerii)*

Greutatea pisicii kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru pisică m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți cm ²	Suprafața minimă a podelei țarcului pentru mamă și puii nou născuți m ²
0,5-1	0,2	50	-	-
1-3	0,3	50	0,58	2
3-4	0,4	50	0,58	2
4-5	0,6	50	0,58	2

Notă: Căsuțele pentru pisici în cuști trebuie să fie strict limitate. Pisicile păstrate în acest mod pot ieși afară pentru exerciții cel puțin o dată pe zi, când aceasta nu interferează cu procedura. Țarcul pisicii trebuie să fie echipat cu tăviță pentru dejecții, o poliță suficient de mare pentru odihnă și obiecte corespunzătoare pentru cățărare și joacă.

“Înălțimea cuștii” înseamnă distanța verticală dintre cel mai înalt punct al podelei și cel mai de jos punct al plafonului cuștii.

În scopul calculării suprafeței minime a podelei poate fi inclusă și suprafața poliței de odihnă. Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți de pisică include suprafața de 0,18 m² a boxei pentru pisoiași.

Vezi de asemenea Figura 7.

TABELUL 7

*Reguli cuștile câinilor
(în timpul procedurilor)*

Înălțimea câinelui până la umăr cm	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru câine m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
30	0,75	60
40	1,00	80
70	1,75	140

Notă: Câinii nu trebuie să fie păstrați în cuști un timp mai mare decât este absolut necesar pentru scopurile procedurii. Câinii închiși în cuști vor fi lăsați liberi pentru exerciții cel puțin o dată pe zi, în afara cazului în care acest lucru este incompatibil cu scopurile procedurii. Va fi selectat un timp limită cât un câine trebuie să stea închis fără să-și efectueze exercițiile zilnice. Suprafețele pentru exerciții vor fi suficient de mari încât să permită libertate de mișcare câinilor. Grătarul pentru podele nu va fi folosit în cuștile pentru câini decât atunci când procedurile o necesită.

Având în vedere mare diferență de înălțime și interdependența limitată care există între înălțime și greutate a diferitelor rase de câini, înălțimea cuștilor va fi bazată pe înălțimea corpului până la umăr a fiecărui animal. Ca o regulă generală înălțimea minimă a cuștii va fi egală cu dublul înălțimii până la umăr.

Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii” vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 8

*Reguli pentru țarcurile câinilor
(în stoc și în timpul procedurilor și reproducerii)*

Greutatea câinelui kg	Suprafața minimă a podelei țarcului pe câine m ²	Suprafața minimă adiacentă pentru exerciții pe câine	
		mai puțin de 3 câini m ²	mai mult de 3 câini m ²
<6	0,5	0,5 (1,0)	0,5 (1,0)
6-10	0,7	1,4 (2,1)	1,2 (2,9)
10-20	1,2	1,6 (2,8)	1,4 (2,6)
20-30	1,7	1,9 (3,6)	1,6 (3,3)
>30	2,0	2,0 (4,0)	1,8 (3,8)

Notă: În paranteză sunt prezentate suprafețele totale per câine; suprafața podelei țarcului plus suprafața adiacentă pentru exerciții. Câinii păstrați permanent în aer liber trebuie să aibă acces într-un loc de refugiu pentru a căpăta protecție împotriva vremii nefavorabile. Acolo unde câinii sunt adăpostiți pe podele cu grătar trebuie să existe o suprafață solidă prevăzută pentru somn. Podelele cu grătar nu trebuie să fie utilizate, excepție făcând situațiile în care procedura o cere. Despărțiturile dintre țarcuri vor fi realizate astfel încât să prevină rănirea câinilor între ei.

Toate țarcurile vor avea drenaj adecvat.

TABELUL 9

*Reguli pentru păstrarea în cuști a primatelor altele decât cele antropoide (ne-umane)
(în stoc sau în timpul procedurilor și reproducerii)*

Notă introductivă: Din cauza variației largi a dimensiunilor și caracteristicilor primatelor este în mod special important să fie stabilite dimensiunile cuștilor în funcție de nevoile lor particulare. Volumul total al cuștilor este la fel de important pentru primat ca și suprafața podelei. Ca un principiu general, înălțimea unei cuști, cel puțin pentru maimuțe și alți simieni, trebuie să aibă dimensiuni mari. Cuștile trebuie să fie suficient de înalte cât să permită animalelor să stea în poziție bipedă. Înălțimea minimă a cuștii pentru brachiators trebuie să fie suficientă cât să permită legănarea acestora în extensie completă din tavan fără ca picioarele să atingă podeaua cuștii. Când sunt necesare, porțiunile superioare ale barelor de cocoțare trebuie să fie astfel potrivite încât să permită utilizarea părții superioare a cuștii.

Primatele care sunt compatibile pot fi menținute câte două într-o cușcă. Când acestea nu pot fi păstrate în perechi, cuștile lor trebuie să fie plasate astfel încât acestea să se poată vedea între

ele, dar ar trebui de asemenea, să fie posibilă împiedicarea acestui lucru atunci când este necesar.

Următorul tabel constituie o regulă generală pentru păstrarea în cuști a grupurilor de specii cel mai des utilizate (superfamiliile *Ceboidea* și *Cercopithecoidea*).

Greutatea primatului kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru una sau două animale m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
<1	0,25	60
1-3	0,35	75
3-5	0,50	80
5-7	0,70	85
7-9	0,90	90
9-15	1,10	125
15-25	1,50	125

Notă: Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii”, vezi nota de la Tabelul 6.

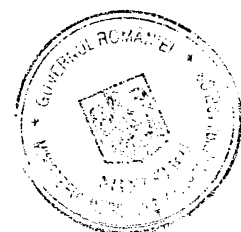
TABELUL 10

*Reguli pentru păstrarea în cuști a porcilor
(în stoc și în timpul procedurilor)*

Greutatea porcului kg	Suprafața minimă a podelei cuștii per porc m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
5-15	0,35	50
15-25	0,55	60
25-40	0,80	80

Notă: Tabelul va fi aplicat și la exemplarele tinere de porci. Porcii nu trebuie păstrați în cuști decât în cazul în care este absolut necesar pentru scopul procedurii și atunci doar pentru perioadă minimă de timp.

Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii”, vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 11

*Reguli pentru acomodarea animalelor de fermă în țarcuri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosință)*

Speciile și greutatea kg	Suprafața minimă a podelei țarcului m ²	Lungimea minimă a țarcului m	Înălțimea minimă a compartimentelor țarcului m	Suprafața minimă a podelei țarcului pentru grupuri m ² /animal	Lungimea minimă a suportului pentru hrănire pe cap de animal m
<i>Porci</i>					
10-30	2	1,6	0,8	0,2	0,20
30-50	2	1,8	1,0	0,3	0,25
50-100	3	2,1	1,2	0,8	0,30
100-150	5	2,5	1,4	1,2	0,35
>150	5	2,5	1,4	2,5	0,40
<i>Oi</i>					
< 70	1,4	1,8	1,2	0,7	0,35
<i>Capre</i>					
< 70	1,6	1,8	2,0	0,8	0,35
<i>Bovine</i>					
< 60	2,0	1,1	1,0	0,8	0,30
60-100	2,2	1,8	1,0	1,0	0,30
100-150	2,4	1,8	1,0	1,2	0,35
150-200	2,5	2,0	1,2	1,4	0,40
200-400	2,6	2,2	1,4	1,6	0,55
>400	2,8	2,2	1,4	1,8	0,65
<i>Cai adulți</i>	13,5	4,5	1,8	-	-

TABELUL 12

*Regulii pentru acomodarea animalelor de fermă în grajduri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosință)*

Speciile și greutatea kg	Suprafața minimă a grajdului m ²	Lungimea minimă a grajdului m	Compartimentul minim al grajdului m
<i>Porci</i>			
100-150	1,2	2,0	0,9
> 150	2,5	2,5	1,4
<i>Oi</i>			
< 70	0,7	1,0	0,9
<i>Capre</i>			
< 70	0,8	1,0	0,9
<i>Bovine</i>			
60-100	0,6	1,0	0,9
100-150	0,9	1,4	0,9
150-200	1,2	1,6	1,4
200-350	1,8	1,8	1,4
350-500	2,1	1,9	1,4
> 500	2,6	2,2	1,4
<i>Cai adulți</i>	4,0	2,5	1,6

Notă: Grajdurile trebuie să fie suficient de mari cât să permită animalelor să se întindă confortabil.

TABELUL 13

*Reguli pentru păstrarea în cuști a păsărilor
(în stoc și în timpul procedurilor în amplasamentele pentru folosință)*

Speciile și greutatea	Suprafața minimă pentru o pasăre	Suprafața minimă pentru 2 păsări	Suprafața minimă pentru 3 păsări	Înălțimea minimă a cuștii	Lungimea minimă a tăvilor pentru hrănire per pasăre
g	cm ²	cm ² /pasăre	cm ² /pasăre	cm	cm
<i>Găini</i>					
100-300	250	200	150	25	3
300-600	500	400	300	35	7
600-1 200	1 000	600	450	45	10
1 200-1 800	1 200	700	550	45	12
1 800-2 400	1 400	850	650	45	12
<i>(Masculi adulți)</i>					
> 2 400	1 800	1 200	1 000	60	15
<i>Prepelițe</i>					
120-140	350	250	200	15	4

Notă: “Suprafața” reprezintă produsul dintre lungimea cuștii și lățimea acesteia măsurate intern și orizontal, NU produsul dintre lungimea podelei și lățimea acesteia.

Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii”, vezi nota de la Tabelul 6.

Mărimea ochiurilor grătarului podelei nu trebuie să fie mai mare de 10 x 10 mm pentru puii de găină și 25 x 25 mm pentru puicute și adulți. Grosimea sârmei trebuie să fie de cel puțin 2 mm. Gradientul de umiditate nu trebuie să depășească 14 % (8°). Recipientul pentru apă trebuie să aibă aceeași lungime ca și cel pentru mâncare. Dacă sunt necesare recipiente sau cești, fiecare pasăre va avea acces la două. Cuștile trebuie să fie prevăzute cu loc de cocoțat și să permită păsărilor dintr-o singură cușcă să se vadă între ele.

FIGURA 1

Șoarecii (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a șoarecelui se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

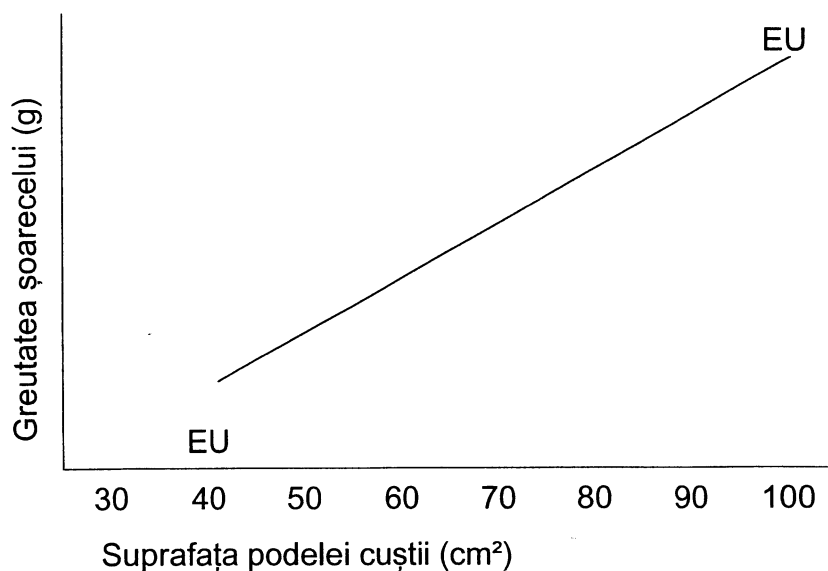

FIGURA 2

Șobolanii (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a șobolanului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

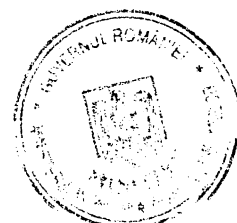
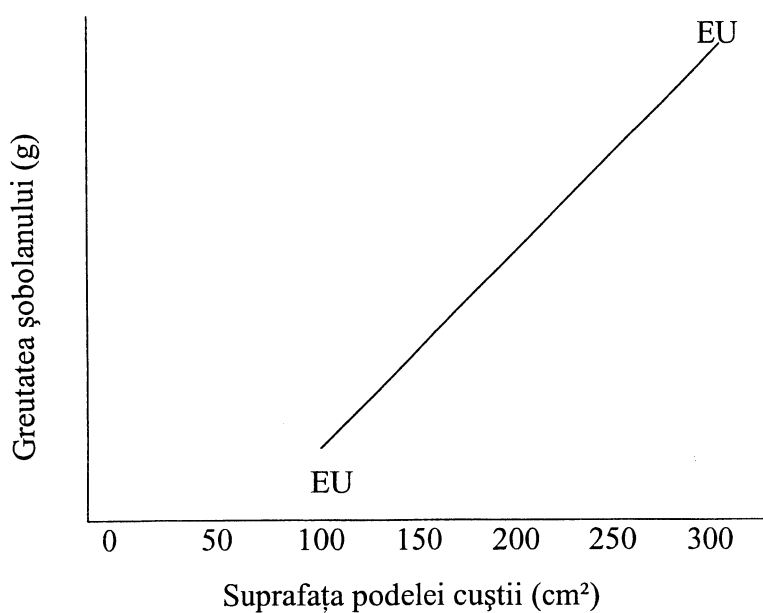

FIGURA 3

Hamsteri sirieni (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a hamsterului sirian se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

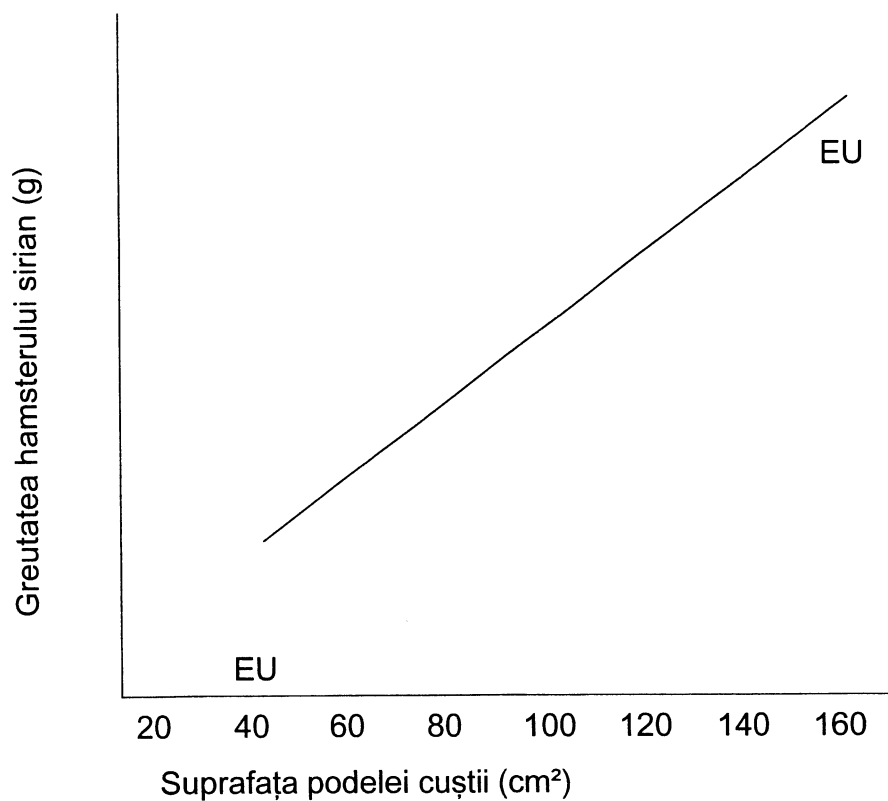

FIGURA 4

Cobai (în stoc și în timpul procedurilor)

Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a cobaiului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

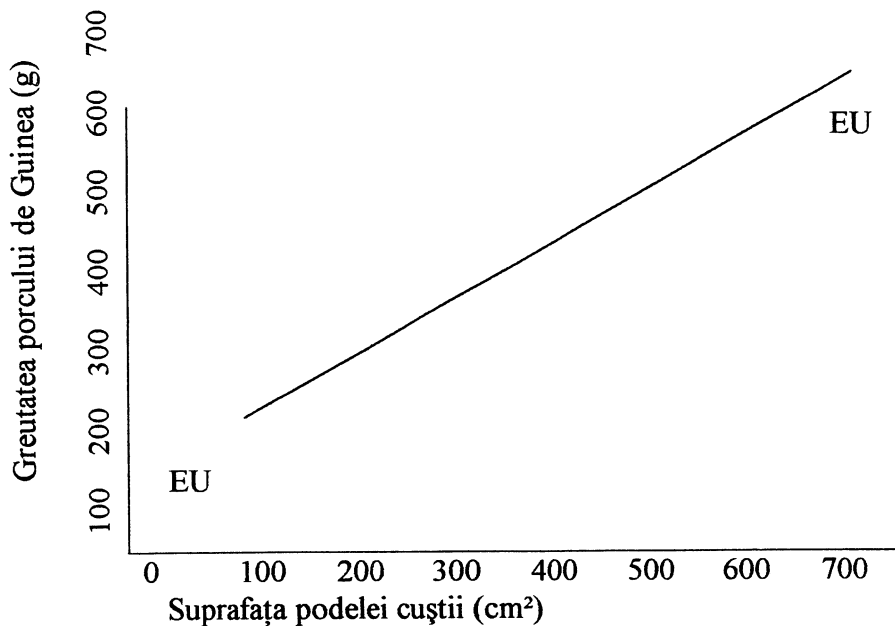

FIGURA 5

Iepuri (în stoc și în timpul procedurilor)

Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a iepurei se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

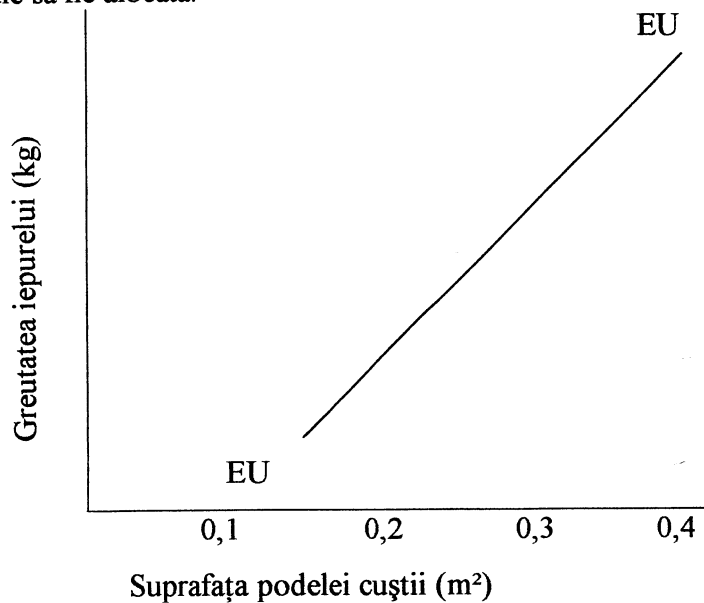

FIGURA 6

Iepuri (pentru reproducere)

Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii neînțărcați

La o greutate dată a iepuroaicei se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

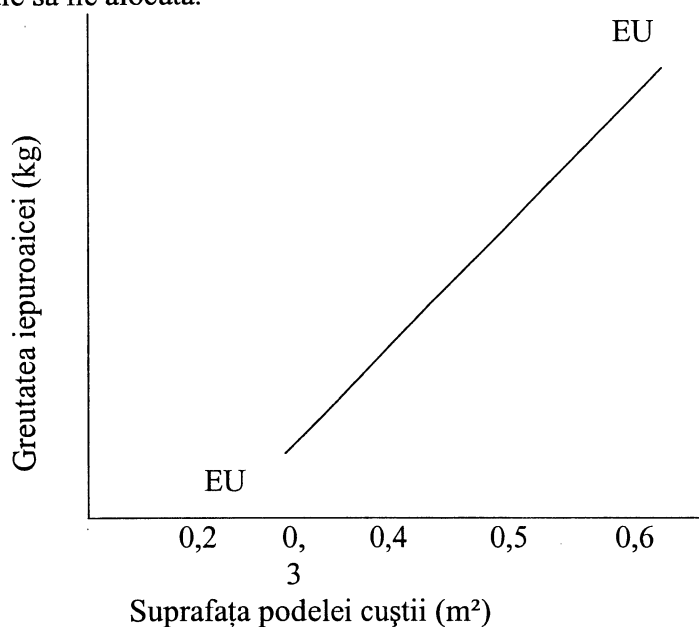

FIGURA 7

Pisici (în stoc sau în timpul procedurilor) Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a pisicii se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

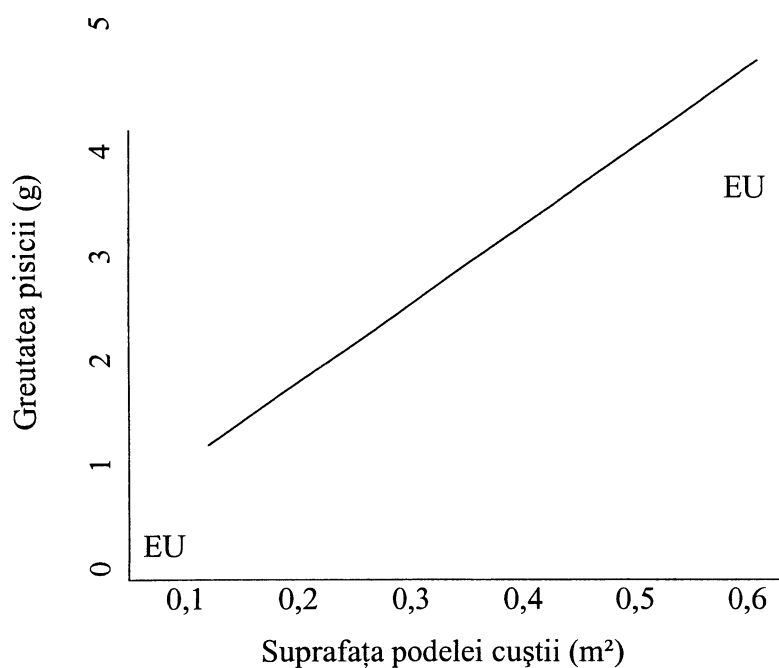

FIGURA 8

Reguli referitoare la relația dintre numărul de șoareci per cușcă și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurii)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespunde liniei EU-EU din Figura 1

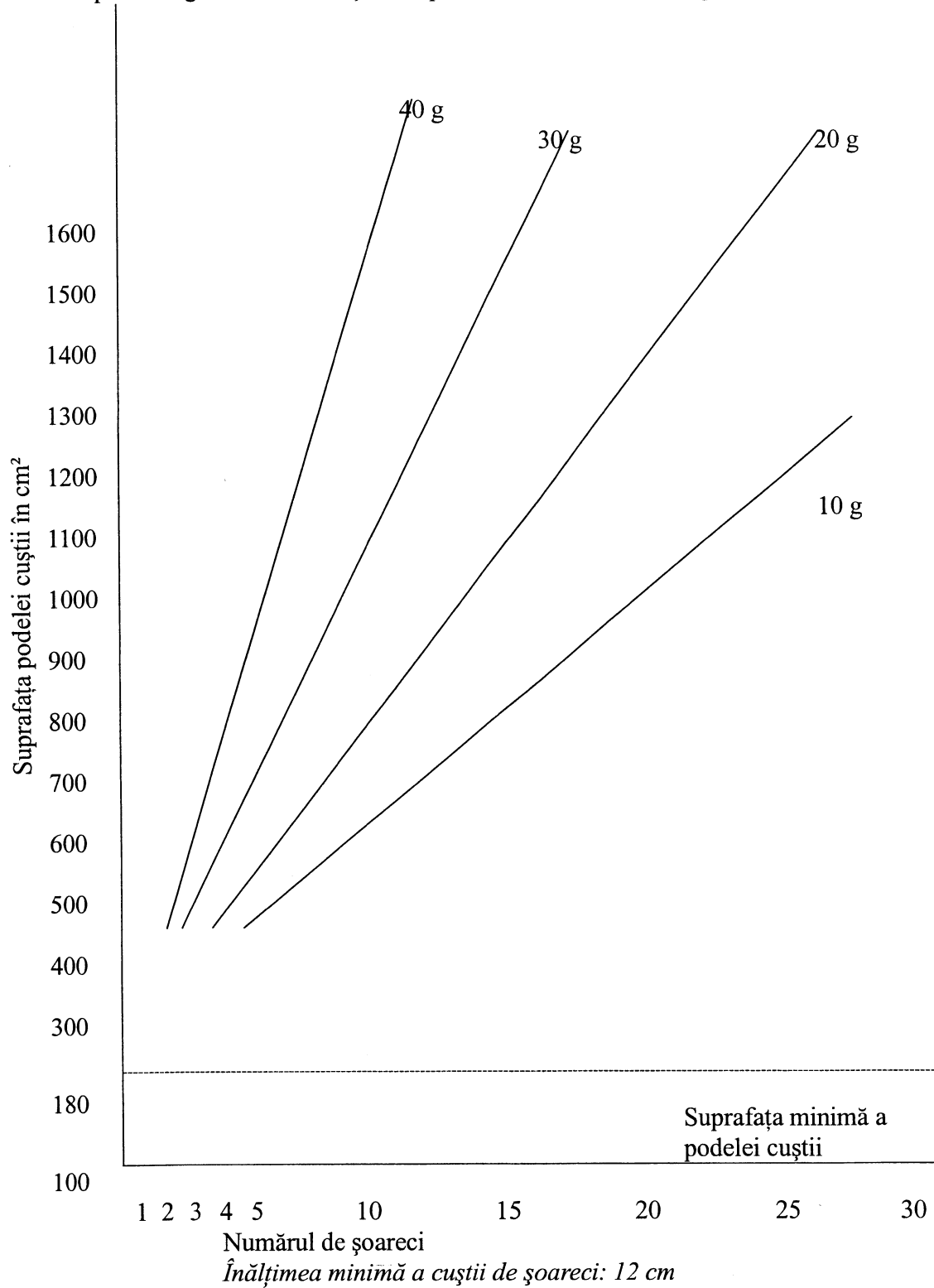

FIGURA 9

Reguli referitoare la relația dintre numărul de șobolani per cușcă și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 2

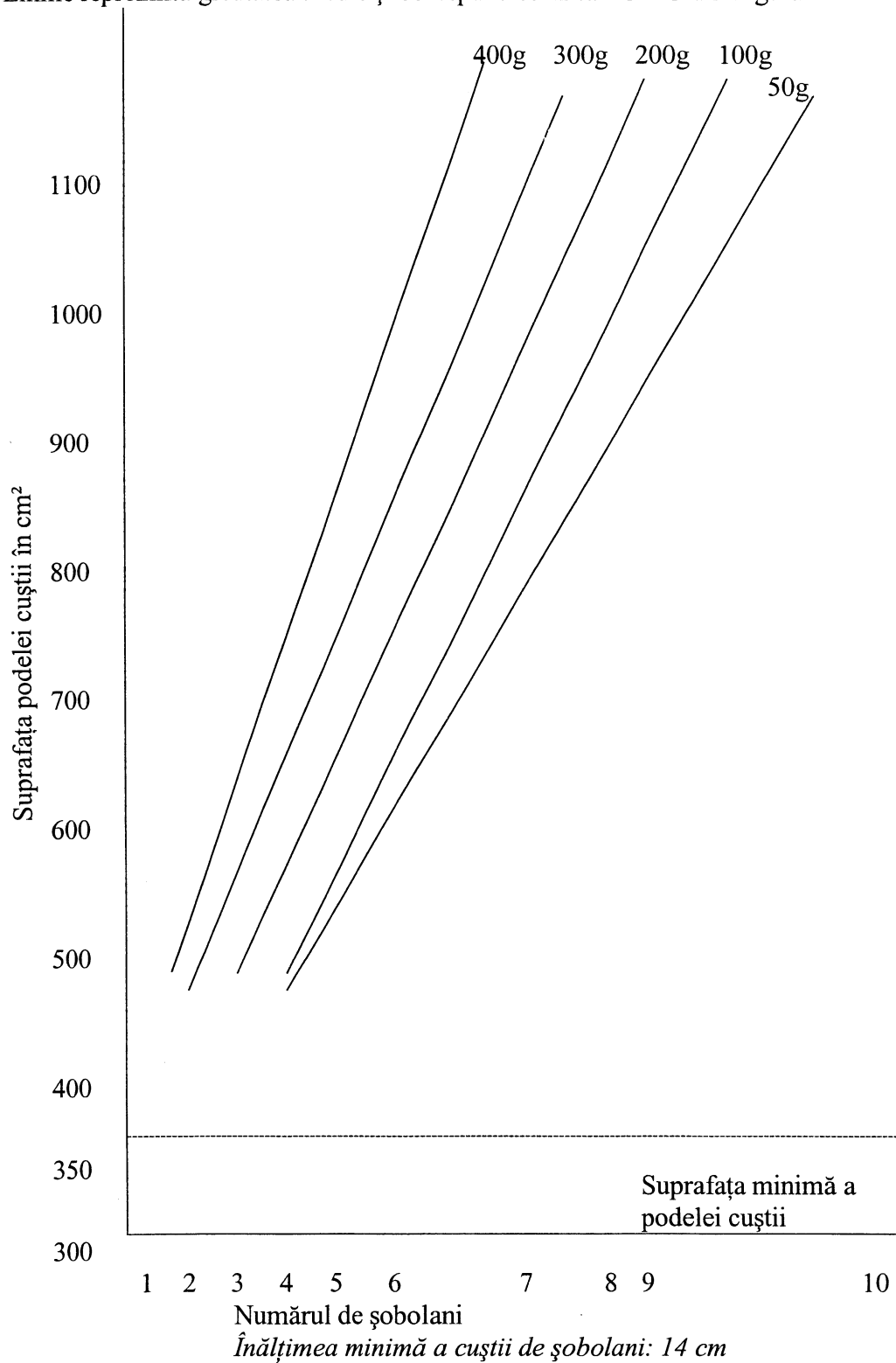

FIGURA 10

Reguli referitoare la relația dintre numărul de hamsteri per cușcă și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 3

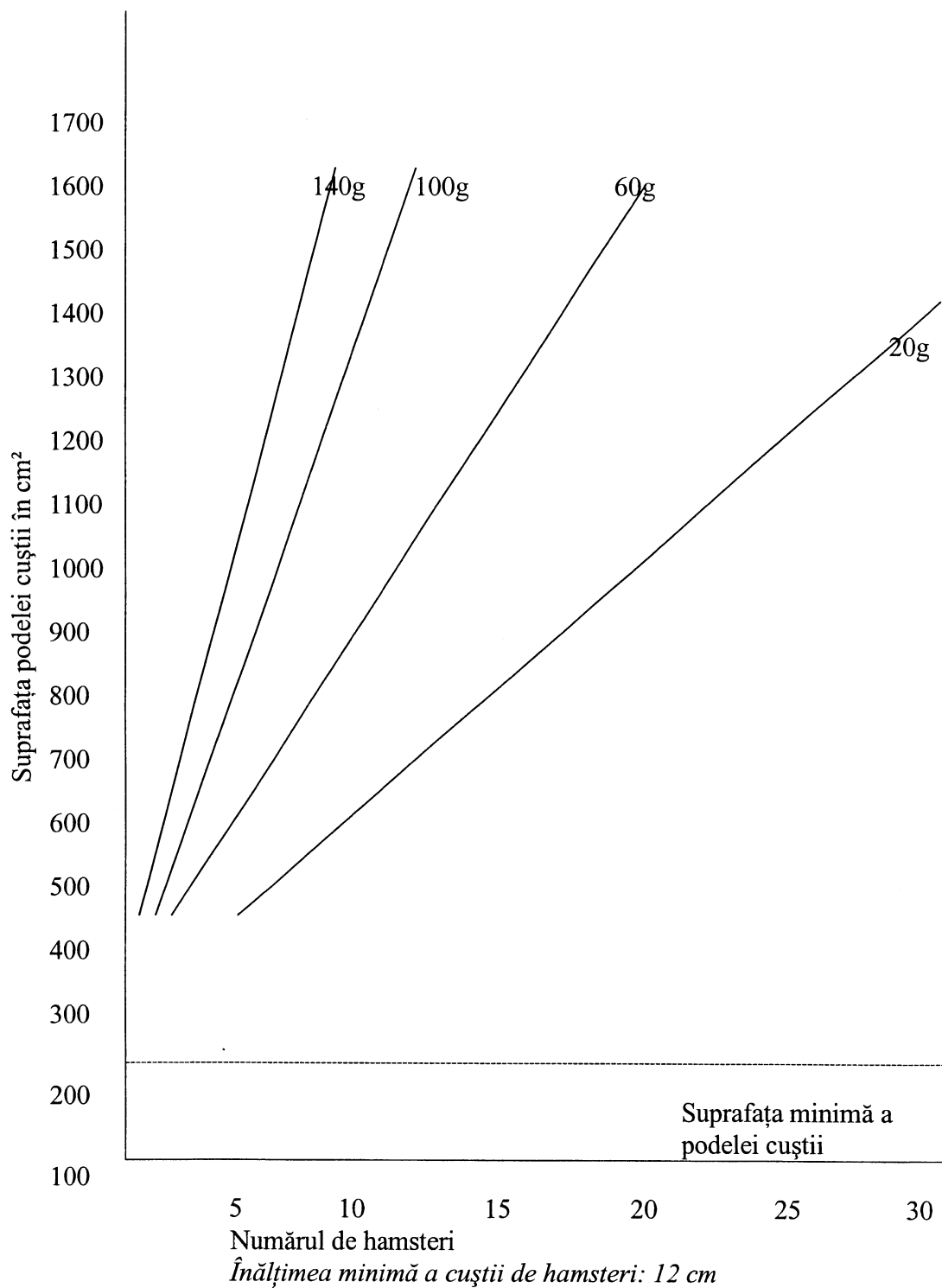
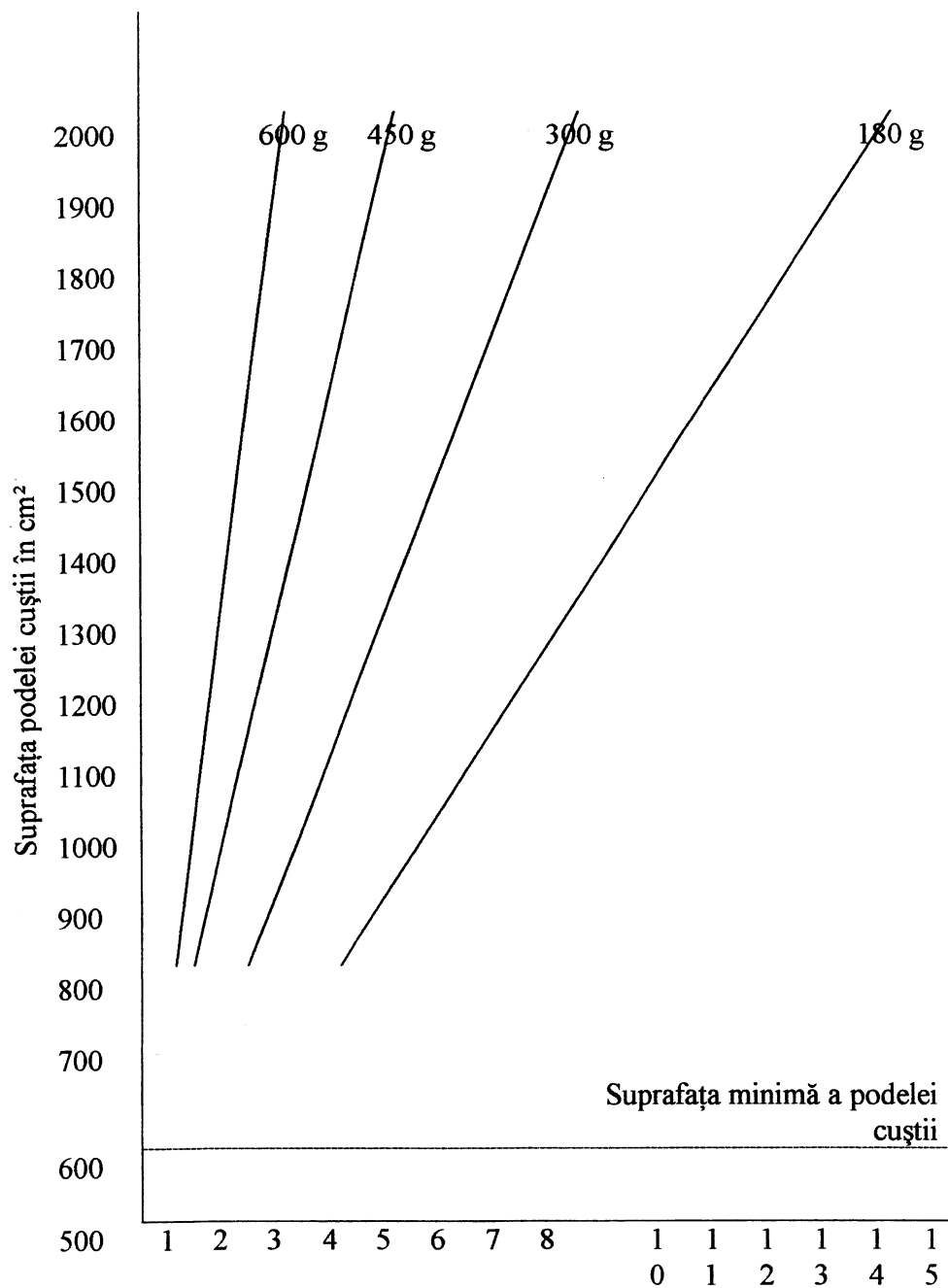

FIGURA 11

Reguli referitoare la relația dintre numărul de cobai per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 4

Numărul de cobai

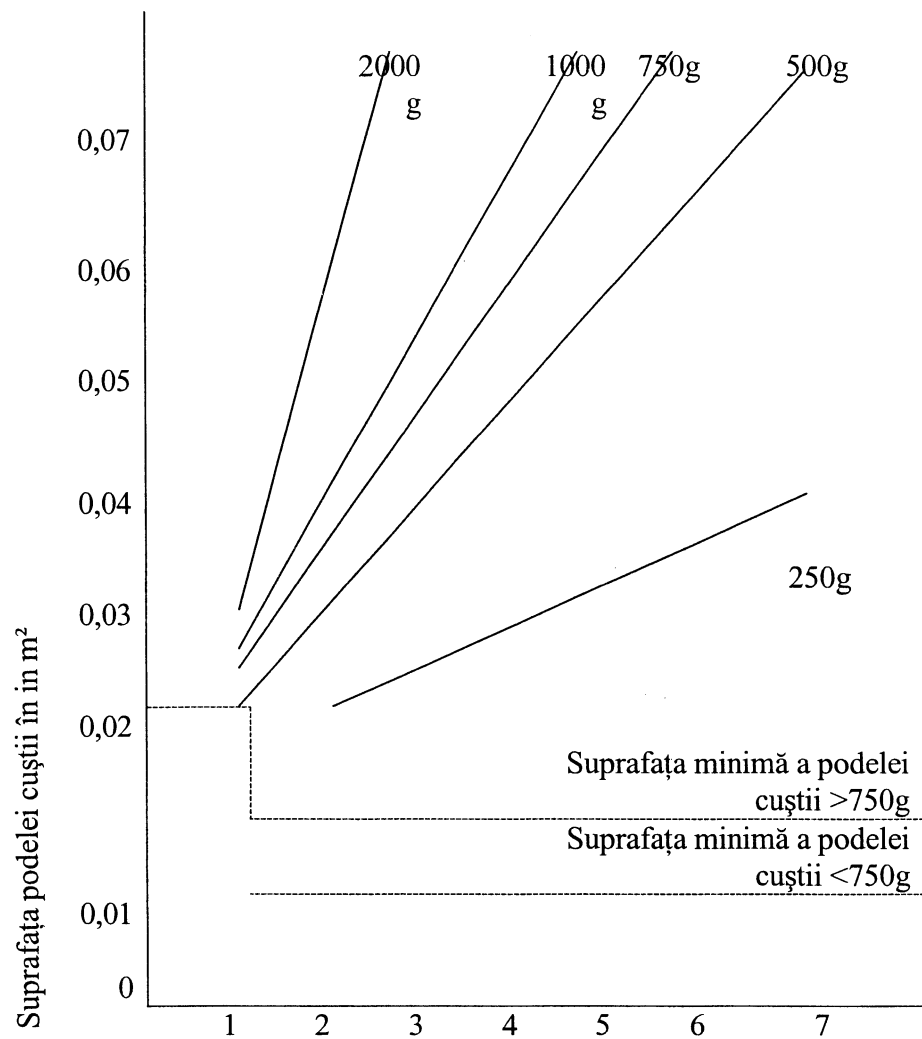
Înălțimea minimă a cuștilor cobai: 18 cm

FIGURA 12

Reguli referitoare la relația dintre numărul de iepuri per cușcă și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 5

Numărul de iepuri

Înălțimea minimă a cuștilor de iepuri: vezi Tabelul 3

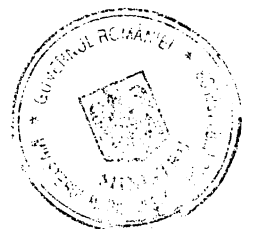

ANEXA B

Tabelele statistice

și

Notele explicative pentru completarea acestora
în îndeplinirea cerințelor
Articolelor 27 și 28
ale Convenției

Introducere

Conform Articolelor 27 și 28 ale Convenției, fiecare Parte va colecta informațiile statistice referitoare la anumite aspecte procedurale derivate din Convenție și va comunica aceste informații Secretarului General al Consiliului Europei care va publica informațiile primite.

Metoda folosită în colectarea informațiilor este decisă de fiecare Parte și, bineînțeles, orice informații statistice suplimentare pot fi colectate pentru a satisface cerințele de la nivel național. În scopul de a facilita activitatea Secretarului General, informațiile furnizate acestuia trebuie să fie comparabile și în acord cu tabelele atașate mai jos. Datele vor fi colectate pe an calendaristic.

Generalități

Animalele care vor fi înregistrate sunt acelea care vor fi folosite și este posibil să le fie cauzate durere, suferință, disconfort sau răni de durată (vezi Articolul 1.2.c. al Convenției). Înregistrarea trebuie să se realizeze când animalele sunt selectate pentru a fi folosite în proceduri. Fiecare animal trebuie să fie înregistrat o singură dată în același tabel. Animalele care nu fac obiectul procedurilor așa cum sunt definite în Articolul 1.2.c. nu vor fi înregistrate în scopul de a colecta informații statistice în contextul acestei Convenții.

În cercetarea biologică este inevitabilă apariția situației în care este dificil de a decide în care dintre coloanele tabelului trebuie să fie trecut un animal care va fi folosit în procedură. Nu există o metodă corectă sau greșită de a rezolva această problemă, care este o alegere individuală. Autoritatea competentă poate acorda cercetătorilor dreptul de a decide unde să fie înregistrate animalele.

Este esențial să se asigure că un animal nu este înregistrat de două ori în același tabel.

Tabelul 1

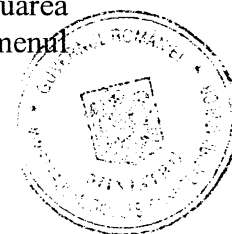
Numărul și tipul animalelor folosite în proceduri

În acest tabel trebuie să fie trecut numărul total de animale folosite în proceduri, acest total fiind împărțit pe clase sau tipuri de animale.

Tabelul 2

Numărul de animale folosite în proceduri pentru scopurile selectate

Acest tabel are ca scop să evidențieze numărul de animale folosite în domeniile principale ale cercetării fundamentale, dezvoltării unor noi produse, evaluarea securității, diagnosticul unor boli, educație și instruire. În coloana 1, termenul “medical” se referă la medicina veterinară.

Tabelul 3

Numărul animalelor folosite în proceduri în scopurile selectate pentru protecția omului, animalelor și mediului, prin evaluări toxicologice sau alte evaluări legate de securitate

Acest tabel intenționează să dea mai multe detalii despre procedurile legate de protecția omului, animalelor și a mediului, excuzând scopurile medicale. Coloana 6 include radiațiile periculoase.

Tabelul 4

Numărul animalelor folosite în proceduri referitoare la boli și alte tulburări

Acest tabel încearcă să ilustreze numărul animalelor folosite pentru scopuri medicale, încuzând medicina veterinară, cu referire specială la trei domenii ale bolilor umane care au o însemnătate publică particulară.

Tabelul 5

Numărul animalelor folosite în proceduri solicitate prin lege

O intrare în coloana “doar Părților” va fi făcută, când procedura este solicitată prin legi ale Părților în care aceste proceduri se desfășoară, incluzând obligațiile internaționale pe care Părțile trebuie să le respecte (de exemplu ca Parte a Convenției asupra Elaborării Farmacopeei Europene sau ca stat membru al Comunității Europene).

O intrare în coloana “doar altor Părți” va fi făcută când scopul procedurii este specific cerințelor întâlnite, inclusiv cerințelor comerciale, în țări altele decât Părțile, incluzând de asemenea cerințele convențiilor la care acestea nu sunt încă parte.

“Ambele” vor fi folosite când procedurile privesc cerințele ambelor grupuri; în acest caz nu vor fi făcute intrări în nici una din cele două coloane.

TABELUL 1

Numărul și tipul de animale folosite în proceduri în (anul) în (Partea)

Șoarece (<i>Mus musculus</i>)	
Șobolan (<i>Rattus norvegicus</i>)	
Cobai (<i>Cavia porcellus</i>)	
Alte rozătoare (<i>alte Rodentia</i>)	
Iepure (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)	
Maimuțe (<i>Hominoidea</i>)	
Ați simieni (<i>Cercopithecoidea & Ceboidea</i>)	
Prosimieni (<i>Prosimia</i>)	
Câini (<i>Canis familiaris</i>)	
Pisici (<i>Felis catus</i>)	
Alte carnivore (<i>alte Carnivora</i>)	
Cai, măgari și asini (<i>Equidae</i>)	
Porci (<i>Sus</i>)	
Capre și oi (<i>Capra & Ovis</i>)	
Vite cornute (<i>Bos</i>)	
Alte mamifere (<i>alte Mammalia</i>)	
Păsări (<i>Aves</i>)	
Reptile (<i>Reptilia</i>)	
Amfibieni (<i>Amphibia</i>)	
Pești (<i>Pisces</i>)	
Total	

TABELUL 2

Numărul animalelor folosite în proceduri pentru scopurile selectate în (anul) în (Partea)

	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
1	Studii biologice fundamentale (inclusiv cele medicale)			
2	Descoperirea, dezvoltarea și controlul calității (inclusiv evaluarea siguranței) produselor sau aplicațiilor pentru medicina umană și veterinară			
3	Diagnosticul bolilor			
4	Protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranță			
5	Educație și formare			

TABELUL 3

Numărul animalelor folosite în proceduri pentru scopurile selectate în ceea ce privește protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranță în (anul) în (Partea)

Clasificarea suplimentară a punctului 4 din Tabelul 2	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
1 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în agricultură				
2 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în industrie				
3 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în gospodării				
4 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca și cosmetice sau obiecte de toaletă				
5 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca aditivi alimentari în consumul uman				
6 Riscul potențial sau actual al contaminării în mediul înconjurător general				

TABELUL 4

Numărul animalelor folosite în proceduri legate de boli și alte tulburări în (anul) în (Partea)

		Toate speciile	Speciile selectate		
			Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
1	Cancer (excluzând evaluarea riscurilor carcinogenice)				
2	Bolile cardiovasculare				
3	Tulburările nervoase și mentale				
4	Alte boli la oameni și animale				

Notă: Când o procedură acoperă cancerule pentru oricare din punctele de la 2 la 4, trebuie să fie făcută o clasificare a cancerelor.

TABELUL 5

Numărul animalelor folosite în proceduri necesitate de lege în (anul) în (Partea)

	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
Numai Părțile				
Numai alte Părți				
Ambele				

Traducere oficială din limba engleză

Team

